

Ismét önálló intézmény lett a József Nádor Iskola *Beszélgetés Keindl Zoltánné igazgatóval*

A nyár folyamán megtörtént az öt évet megélt közös oktatási intézmény szétválása, Alcsútdoboz és Csabdi iskolája külön utakon folytathatja tovább. Az intézmény fenntartója, a KLIK Bicskei Tankerület bonyolításában a szétválás szinte egyidőben zajlott az iskolavezetői pályázat lefolytatásával, amelynek eredményeként Keindl Zoltánné lett az Alcsútdoboz József Nádor Általános Iskola igazgatója.

– Huszonhárom éve dolgozol iskolánkban, ez az első munkahelyed. Több generációt tanítottál, sok-sok gyerekkel foglalkoztál. Hogyan lett a mindig dinamikus tanítóból, a népszerű néptánc oktatóból intézményvezető? Milyen benyomások és tapasztalatok ösztönöztek arra, hogy beadj az igazgatói pályázatot?

– Az elmúlt 23 év alatt – ha jól számolom – 8 igazgatóval dolgoztam együtt. Volt közöttük kinevezett, volt megbízott. Láttam nagyon jó irányvonalat mutató vezetési stílust, de gyakran fordult elő, hogy megfogalmazódott bennem, hogy én ezt másként csinálnám. Egy biztos, sokat tanultam az elődeim pozitívumaiból, hibáiból. Két évvel ezelőtt lejárt az iskolaigazgató megbízatása, és akkor nagyon sokan, pedagógusok is, szülők is, képviselők is változást sürgettünk. Sajnos az alcsúti iskola nem volt vonzó az iskolaigazgatói végzettséggel rendelkezők számára, hiszen két éven keresztül Csabdiról megbízott igazgató vezette intézményünket. Ekkortájt kerestek meg többen a faluból, hogy szerezzem meg a végzettséget, hogy pályázhassak. Önerőből, a családom támogatásával hétvégeken, munka mellett végeztem el Székesfehérváron a Kodolányi János Főiskolán a Közoktatási vezető és pedagógus szakképzést, mely minden percében egy élmény volt számomra. Egyre biztosabb voltam benne, hogy amit tanultam – remek szakemberektől, igazgatóktól – azt át kell adnom kollegáimnak, a falumnak, hogy az alcsútdoboz iskola ismét elkezdjen felemelkedni. Persze tele voltam ag-

godalommal is, hiszen fel kellett adnom azt, amit nagyon szeretek: tanító néinek lenni.

– Mivel kezdted a munkát? Mit kellett a legsürgősebben megoldani?

– A szervezeti átalakításokkal kezdtem a munkát nyár elején, hiszen két kollégánk nyugdíjba vonult, egy másik Budapesten, lakóhelyéhez közel talált magának mérnöki állást. Nyár elején 3 tanítói állást, illetve matematika, fizika, technika, informatika, ének, rajz, kémia, testnevelő álláshelyeket hirdettünk meg. Ennek eredményeként a tanévet az alsó tagozaton 100%-os szakos ellátottsággal, a felső tagozaton 98% szakos ellátottsággal visszük. Ezek remek számok! Fontosnak tartottam még a tantestület egysége miatt az új épületben a kávézó megszüntetését, melyet felvittünk a tanáriba, helyette ott fejlesztő szobát alakítottunk ki.

– Jelentős személyi változásokkal indult tehát ez a tanév. A magas fokú szakmai elvárásokon túl, milyen szempontok szerint választottál az álláspályázók közül?

– Az én pedagógiai irányvonalam a szabályok betartásán, a módszertani vál-

tozatosságon és a gyermeki személyiség egyéni kezelésén alapul. Az interjúk során arra voltam kíváncsi, hogy az új kollegák miként tudnák kezelni a sajátos nevelési igényű, illetve beilleszkedési és magatartászavaros gyerekeket, milyen plusz kompetenciákkal rendelkeznek, amellyel hozzájárulhatnak a tanítási időben is és a délutáni foglalkoztatákon is a tehetséges diákok felfedezéséhez, fejlesztéséhez. Azt gondolom, hogy megérte olyan sokszor bejönni az iskolába ez ügyben is a nyáron, hiszen remek pedagógusokat vezérelt felénk a sor.

– Színvonalas tanévnitőt tartott az iskola. Gazdag programkínálatról hallottunk, több újszerű lehetőséggel. Melyek a legnépszerűbb délutáni foglalkozások?

– 21 féle délutáni foglalkoztatót hirdettünk meg, és 21-et el is indítottunk. Ezek között van számos felzárkóztató és tehetséggondozó foglalkozás: magyarból, matematikából, angolból, aztán sportfoglalkozások: labdarúgás, atlétika, kézilabda, íjászat, kerékpár területeken, és a szabadidős foglalkozások keretében: kézműves, sakk, kertészeti, honlapszerkesztő és

folytatás a 2. oldalon

folytatás az 1. oldalról

helytörténeti foglalkozásokat is tartunk. A művészeti ágat a néptánc és az énekkar képviseli. Azt gondolom, hogy ilyen bővítéses kínálatból biztosan talált mindenki a maga érdeklődésének megfelelően. A legtöbbben néptáncra, énekkarra, kézműves szakkörre és kézilabdára jelentkeztek. De azt gondolom, hogy nem a létszám a fontos, hiszen az új köznevelési törvény lehetőséget biztosít arra is, hogy akár 4-5 gyerek legyen egy foglalkoztatón, ha ők valamiféle pluszt kapnak személyiségfejlődésük érdekében. Ebben ez a szép.

– *Az alcsútdobozi iskolában a korábbi években felmerültek létszámgon-dok. Többféle oka volt ennek. Biztos va-gyok abban, hogy látsz esélyt ennek or-voslására, és céloz is a beiratkozások il-letve a tanuló létszám növelése.*

– Ahhoz, hogy az alcsútdobozi is-kola vonzó legyen a szülők számára, na-gyon sokat kell dolgoznunk. Jó úton já-runk, hogy a szakmai felkészültség mel-lett érdekes, módszertanilag változatos órákat tartunk. Minden héten rövid mű-helymunkák keretében beszélünk az ak-tuális feladatokról, nehézségekről, prob-lémákról, hogy mindenki tudjon róla és minél hamarabb megoldást találjunk rá. Fontosnak tartottam év elején bevezetni néhány szigorítást a felügyeletre, az ügye-letre illetve a munkaközi szünetekre vo-natkozóan, mert a tanulóink egytől-egyig jó gyerekek, ha felnőttel vannak. Nekünk pedig az a feladatunk, hogy velük le-gyünk.

Intézményünket menedzselni kell. Hangot kell adni a programjainknak, szo-rosabb kapcsolatot kell ápolnunk a szü-lőkkel, az önkormányzattal, partneri kap-csolatokat kell kiépítenünk és a legfonto-sabb, hogy pénzt kell szereznünk pályá-zatok útján. Azt gondolom, hogy ezen az úton is jó irányban kezdtük az évet, hiszen az első Szülői munkaközösség megbeszélésére 20-an jöttek el, és biztosítottak a se-gítő szándékukról. Szülő-pedagógus kö-zös programokat szervezünk a tanév fo-lyamán több alkalommal.

Biztos vagyok benne, hogy össze-fogással, tenni akarással, az eredmények felmutatásával vonzó iskola lesz Alcsútdobo-son.

– *Milyen segítséget vársz a mun-kádhoz? Kik a legfontosabb partnerei egy iskolaigazgatónak?*

– A legfontosabb partnereink kö-zül az első a Klebelsberg Intézményfenn-tartó Központ, hiszen a szakmai munka az ő felügyeletük mellett zajlik. Nagyon so-kat segítenek, tanácsot adnak, és jó né-hány dologban a döntés is az ő kezükben van. Így volt ez az új kollégák felvételénél is, hiszen meghallgatták a véleményün-

ket, kértek javaslatot is tőlünk, de a dön-tést ők hozták. A második legfontosabb a helyi önkormányzat. Bár nem ő a fenn-tartó, az épület amelyben az oktatás fo-lylik, az ő tulajdona. Fontosnak tartom, hogy évente tervezzenek be a költségve-tésükbe bizonyos összeget felújítási mun-kákra, hiszen az elmúlt 3 és fél évben 3 tanterem műgyantázásán túl semmit nem kapott az iskola. Az idei nyáron indultak felújítási munkálatok, amelynek nagyon örültünk, de sokszor hallottam ugyanazo-kat a mondatokat. Nincs rá pénz, nem volt rá betervezve a költségvetésben. Az intéz-ményünk épülete kívülről romos, omla-dozó állapotban van, amelyet sürgősen fel kell újítani.

Nagyon sok segítséget kapok a munkámhoz Szentgyörgyiné Csillától, aki az iskola dokumentációját, munka-ügyeit, gazdasági ügyeit végzi, és Béndek László igazgatóhelytettől, aki támaszt nyújt az adatszolgáltatásokhoz, és minden eddigi vezetői feladathoz. Fontos partne-rünk még a helyi óvoda, ahonnan a tanít-ványaink nagy részét kapjuk és ahol nekünk is van feladatunk minden év dere-kától. Jó kapcsolatban kell állnunk a helyi civil szervezetekkel is, akik megkönnyít-hetik, és segíthetik az iskola életét. Gon-dolok itt most például a polgárőrökre, akik az első két hétben a helyi rendőrrel egységben biztosították a faluközpontban a gyerekek balesetmentes közlekedését.

Azt gondolom, hogy partnerség kétoldalú dolog. Ha én kapok, illik adnom is. Így képzelem én a partnerséget az elkö-vetkezendő években.

– *Az állami fenntartó, azaz a KLIK irányítása milyen háttérrel biztosít a min-dennapi munkához? Szakmai vagy az ad-minisztratív téren szorosabb a kapcsolat-tartás?*

– Lacinak és Csillának adminisz-tratív módon szorosabb a kapcsolata a Klikkel, míg nekem szakmailag. Béd Ju-dit tanügyi referensként kiváló munkát végez. Segítő szándékú, és mindig a leg-

jobb megoldásra törekszik. Fontos szá-momra, hogy mindenkor elérhető, így mondhatom, hogy a KLIK nyugodt, ki-egyensúlyozott háttérrel biztosít az iskola működéséhez.

– *Néhány hét telt az évkezdés óta. Mik a tapasztalataid, beváltak az általad bevezetett újítások? „Vették a lapot” a kollégák és a diákok?*

– Alakulófélben van még minden, de pozitív visszajelzések már érkeztek. A reggeli sorakozó az udvaron és a gyerekek legfontosabb napi dolgokról való tájékoz-tatása nagyon jó. Így tudják, hogy melyik pedagógus hiányzik, ki fogja helyettesí-teni, ki az ügyeletes, stb. Örülnek, hogy az étkeztetés visszakértült az iskolába és sok-kal hamarabb és nyugodtabb környezet-ben jutnak az ebédhez. A szigorúbb ügyelet hatására már most érezhető, hogy kevesebb a magatartásbeli probléma. A gyerekek nagy lelkesedéssel járnak a dél-utáni foglalkoztatókra és boldogan mesél-nek élményeikről.

Az új tanári egyben közösségi tér is lett, hiszen finom tea, kávé, tízórai mel-lett lehet beszélgetni a gyerekekről, csa-ládról, aktualitásokról. Örülök, hogy az új kollégák hamar beilleszkedtek, egymás-sal sokat beszélgetnek, segítséget kérnek, tapasztalatokat adnak át. Már a második héten elkezdődtek részemről és a két munkaközösség-vezető részéről az óralá-togatások, melyek megnyugvással tölte-nek el, mert igazán remek órákat láttam. Tanácsaimat, ötleteimet elfogadják. Kö-zösen döntünk, közösen tervezünk, így együtt örülhetünk a sikereknek is.

– *Megköszönve az interjút, gyere-keink és az egész település érdekében na-gyon sok sikert kívánunk az igazgatónő munkájához!*

Iskolánkról további információk, hírek találhatóak a <http://www.alcsutdoboziiskola.hu> honlapon.

FEKETE IMRE

Szabadulás az adósságcsapdából

- A banki elszámolási törvény részletei -

A kormány benyújtotta a törvényjavaslatot a parlamentnek, amelynek döntése nyomán jogszabály jelöli ki a bankok elszámoltatásának menetrendjét. A 400 érintett pénzintézetnek minden deviza- és forinthitellel el kell számolni. Az elszámolás mintegy 1,3 millió családot – nagyságrendileg 680 ezer deviza- és 650 ezer forintalapú hitelt – érint, akik visszakaphatják a bankok által tisztességtelenül elvett összegeket.

Elsőként a devizahiteles esetében számolnak el. A nem perelő bankoknak 2015. január 15-29. között kell elküldeniük ügyfeleiknek az elszámolást, a perelő pénzintézeteknek február 14-28. között. Előbbi devizahiteles ügyfeleknek februártól, utóbbiaknak márciustól csökkennek a törlesztő részletei. A banki törvény hatására a törlesztő részletek átlagosan 25-30%-kal mérséklődnek.

Az elszámolási törvény alapján a bankoknak vissza kell térniük a szerződés kori kamatszintre – hiszen ez jelenti azt, hogy tisztességtelenek az egyoldalú kamatemelések –, egyúttal a jogszabály kamatemelési moratóriumot vezet be legkésőbb 2016. április 30-ig. A kamatemelési moratórium értelmében pénzügyi intézmény egyoldalú kamat-, költség- vagy díjemelésre nem lesz jogosult. A 2016-os határidőig az Országgyűlés újabb jogszabályokat fogad majd el, hogy a bankok átérjenek az átlátható árazásra.

Azoknál az ügyfeleknél, akiknek még élő szerződésük van, úgy számolnak el, hogy a banknak a tisztességtelenül elvett pénzüsségeket úgy kell kezelnie, mintha azzal az ügyfél előtörlesztett volna.

Akinek már lezárult a szerződése, annak esetében a banknak készpénzben

kell elszámolnia az említett határidőkkel. A 2009. július 26. előtt megszűnt hitelek esetében az elévülés miatt a pénzintézetnek nem kell elszámolnia.

A banknak – az ügyfél kérésére – a

végtörlesztőkkel is el kell számolnia, ezekben az esetekben azonban a végtörlesztéskor érvényesített kedvezmény mértékét a pénzintézet jogosult levonni. A végtörlesztők ezt jövő márciusban kezdeményezhetik a bankjuknál, amely novemberben köteles elszámolni.

Az árfolyamgátba belépett ügyfeleknél szintén lesz elszámolás, de náluk az összeget először a gyűjtőszámláról kell levonni, és azt követően lehet a meglévő tőketartozást csökkenteni.

Az elszámolási törvény a Magyar Nemzeti Bankot (MNB) hatalmazza fel arra, hogy rendeletet alkosson arról, milyen képletek alapján történjen meg a pénzintézetek ügyfelei felé az elszámolás. Szintén az MNB joga lesz, hogy minden egyes hitelszerződésnél és ügyfélnél ellenőrizze az elszámolást. A jegybank határoz majd az elszámolási formanyomtatványról is.

Ezermilliárd forint körül lehet az összeg, amelyet a magyar bankrendszernek vissza kell fizetnie a családok számára.

(MTI, KORMÁNYZATI INFORMÁCIÓS KÖZPONT)

Törvény a tisztességes kölcsönzésért

Az ezredforduló utáni években Magyarországon széles körben elterjedtek a különböző célból felvett, devizaalapú kölcsönök. Ilyen jellegű kölcsönszerződéseket elsődlegesen magánszemély fogyasztókkal kötöttek. A konstrukció látszólagos vonzerejét az akkori pénzügypolitika által magasan tartott forintkamatok, és a devizákban jegyzett kölcsönök alacsonyabb kamatai között tátongó szakadéknak köszönhette. Ezeknek a banki termékeknek a sajátossága, hogy rendkívül egyenlőtlenül osztják meg a kockázatot a hitelező és az adós között. A bankok ezenfelül a törvény adta lehetőséggel visszaélve a kamatokat, a költségeket és a díjakat is folyamatosan egyoldalúan emelték, amelynek jelentős számú magyar család látta a kárát. A bankokat törvény alapján megillető egyoldalú szerződésmódosítási jogot a jogalkotó a fogyasztók érdekében először csak a 2010-es kormányváltás után korlátozta. Az innen induló négyéves időszakban aztán több központi intézkedés (végtörlesztés, árfolyamgát, eszközkezelő) is született annak érdekében, hogy az adósságcsapdába került családok terhein segítsenek. 2014. májusában felgyorsultak az események. Orbán Viktor új kormányának megalakulása után, a Nemzetgazdasági Minisztérium, valamint a Magyar Nemzeti Bank, mint a pénzügyi szervezetek felügyeletét ellátó intézmény vezetői és munkatársai részvételével munkacsoport kezdett el dolgozni a devizahiteles problémáinak végső megoldásáért. Ugyanebben az időben a Kúria az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében meghozta azt a határozatát, amely lehetővé tette a kormány számára, hogy a devizahitelekről törvényjavaslatot terjesszen az Országgyűlés elé. A jogegységnyi határozat után a kormány munkacsoportja két hét alatt kidolgozta törvényjavaslatát, amelyről széles körű szakmai konzultáció indult. A törvényszöveg kidolgozásában az Országos Bírósági Hivatal munkatársai is részt vettek. Ennek eredményeképpen a közösségi érdekek figyelembe vételét, a szociális szempontok érvényre juttatását és az adósok védelmét szolgáló javaslat született. A cél az olyan eljárási rend kiépítése, amely lehetővé teszi az érintett adósok számára a velük kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen kikötések kiiktatását és az ehhez kapcsolódó elszámolások minél gyorsabb lebonyolítását. A törvényjavaslat figyelemmel volt az európai uniós jog előírásaira, illetve az Európai Bíróságnak a tisztességtelen szerződéses feltételekre vonatkozó döntéseire is.

Összeállította: TÓTH ERIKA

Fejér megyében is megkezdődött a nyugdíjbiztosítási nyilvántartás hivatalból induló adategyeztetése

A nyugdíjbiztosítás hatósági eljárásában 2014 augusztusában elkezdődött egy olyan ügyfélközpontú, a hivatal oldaláról kezdeményezett adategyeztetés, melynek során minden biztosítottat, volt biztosítottat részletes kimutatásban tájékoztatja a lakóhelye szerint illetékes nyugdíjbiztosítási igazgatóság a nyugdíjhoz figyelembe vehető összes adatáról. Amennyiben eltérés mutatkozik, úgy az ügyfél észrevétele alapján a hivatal kivizsgálja, szükség esetén beszerzi a szükséges adatokat, majd az eljárások végén jogerős határozattal lezárít egyéni nyugdíj-jogszerzési adatok kerülnek bejegyzésre a nyugdíjbiztosítás hatósági nyilvántartásába. Azt követően a nyugdíjba vonuláskor az egyéni nyilvántartási adatok alapján már könnyen, gyorsan megtörténhet a nyugellátások megállapítása.

Az adategyeztetési eljárásról a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 96/B-D. §-ai rendelkeznek. Az eljárás a biztosított, volt biztosított elektronikus ügyintézés keretében benyújtott kérelmére, vagy hivatalból indul.

A hivatalból induló adategyeztetés azt jelenti, hogy egy új szolgáltatás keretében minden biztosított, volt biztosított személy a lakóhelye szerinti megyei nyugdíjbiztosítási igazgatóságtól először egy előzetes tájékoztató levelet kap a hivatalból történő adategyeztetés megkezdéséről, az eljárással kapcsolatos tudnivalókról. Ezt követően a hivatal küld egy részletes kimutatást azokról a szolgálati idő és kereseti adatokról, amelyet az elmúlt évtizedekben a munkáltatók bejelentése alapján a nyugdíjbiztosító a központi elektronikus rendszerében tárolt, és amely minden egyes személyre vonatkozóan elkülönülten tartalmazza a majdani öregségi nyugdíjnal figyelembe vehető szolgálati idő és kereseti adatokat.

A hivatalból történő eljárásnak tehát az a lényege, hogy nem kell kérelmezni, hanem a hivatal gyűjti össze a saját elektronikus nyilvántartásából egyenként és értesíti az ügyfelet, hogy rá vonatkozóan milyen szolgálati idők és kereseti adatokat tart nyilván a foglalkoztatók adatszolgáltatásai alapján.

Az első ütemben az 1955-1959. között születettekkel fog megtörténni az adategyeztetés, amely Fejér megyében mintegy 20 ezer személyt érint.

Az első korosztályt követően kerül sor az 1960. évben vagy azt követően született biztosítottakkal, volt biztosítottakkal történő adategyeztetésre. Egy öt éves

korcsoport kiértékelésére két év áll rendelkezésre.

A hivatalból történő adategyeztetés ütemezetten történik, hogy legyen idő minden egyes ügyfél ügyében, illetve hatósági eljárásban az adatok teljes körű kivizsgálására.

Az adategyeztetési eljárások hagyományos módon indulnak, a küldemények postai úton kerülnek megküldésre, de van lehetőség elektronikus ügyintézésre is nagyon egyszerűen, ügyfélkapus azonosítással.

Abban az esetben, ha az egyeztetési eljárás lefolytatását elektronikusan kéri az ügyfél, azt a www.magyarorszag.hu oldalon a „Nyugdíjbiztosítási adategyeztetés” menüpontban, vagy a www.onyf.hu oldalon a „Nyugdíjbiztosítási adategyeztetés” menüpontban érheti el, az Ügyfélkapun történő belépést és a TAJ-szám megadását követően a „Elektronikus ügyintézésre váltok” gomb megnyomásával. Az eljárás bármely szakaszában lehetősége van áttérni hagyományos ügyintézési módra elektronikusra, illetve elektronikusról hagyományosra.

Ha az ügyfelek az adategyeztetéssel kapcsolatban telefonon szeretnének általános tájékoztatást kérni, vagy a konkrét ügyet intézni, a Call Centeren keresztül is megtehetik a belföldi vezetékes telefonról ingyenesen hívható a 80/20-54-44 zöldszámon. A Call Center mobiltelefonról, illetve külföldről az általános díjszabás szerint hívható a 36-1-459-9700 telefonszámon. Személyesen történő ügyintézés esetén arra is van lehetőség, hogy előzetesen időpontot foglaljanak – a www.onyf.hu oldalon az „online időpontfoglaló”, vagy a Call Centeren keresztül munkatársaink segítségével –, így sorban állás nélkül intézhetik ügyeiket a megyei nyugdíjbiztosítási igazgatóság ügyfélszolgálati irodáiban.

Nem kell adategyeztetési eljárást

indítani azok esetében, akik részére saját jogú nyugdíjat, bármilyen korhatár előtti ellátást vagy más, szolgálati idő alapján kiszámított ellátást állapítottak meg, illetve szolgálati idejüket 2009. december 31-ét követően határozattal megállapították, vagy már kérelemre indítottak adategyeztetési eljárást. (A kérelemre történő adategyeztetés lehetőségét, amely természetesen továbbra is adott azzal, hogy az eljárás kizárólag elektronikus úton Ügyfélkapun keresztül indítható meg. Amennyiben az adategyeztetést kezdeményező személy ügyfélkapus regisztrációval még nem rendelkezik, az erre irányuló eljárást bármelyik okmányirodában, illetve a kormányablakoknál kezdeményezheti.)

Végezetül megemlítenéd, hogy a hivatalból történő adategyeztetésben első körben érintett korosztályok öregségi nyugdíjkorhatára az alábbi: az 1955-ben születettek nyugdíjkorhatára 64 év, az 1956-ban születetteknek a 64. életév betöltését követő 183. nap, az 1957-ben vagy azt követően születettek esetében a betöltött 65. életév. Ez azt jelenti, hogy az 1955-ben születettek 2019-ben, az 1956-ban születettek a születésük időpontjától függően 2020-ban vagy 2021-ben, az 1957-ben született 2022-ben, az 1958-ban születettek 2023-ban, az 1959-ben születettek 2024-ben töltik be az öregségi nyugdíjkorhatárukat, vagyis még jóval a korhatáruk betöltése és a nyugdíjuk megállapítása előtt le lehet folytatni az eljárásokat és még időben lehet tisztázni az esetleges eltérő adatokat, ez pedig jelentősen megkönnyíti a nyugdíj-megállapítást, amely mindannyiunk közös érdeke.

**FEJÉR MEGYEI KORMÁNYHIVATAL
NYUGDÍJBIZTOSÍTÁSI IGAZGATÓSÁGA,
DR. BARTUCZ SÁNDOR IGAZGATÓ**

Hős Csaba

2014.09.14. Doboz, Felcsút, Alcsút

Nehémiás 2.

A világi felsőbbtség

Jártak olyan idők ebben a hazában, mikor a világi felsőbbtség templomokat építtetett. S csak a közelmúltban épült annyi, mint annak idején ezer éve. De voltak olyan idők is, mikor Isten népe templomát és iskoláit hátrahagyva menekülni kényszerült, s csűrökben, pajtákban csendült a zsoldár. Jártak olyan idők, amikor erdélyi fejedelmek korukat megelőzve vallászsabadságot hirdettek. De voltak olyan idők is, amikor uralkodók és csatlósaiak vész-törvényszék elé idéztek protestáns papokat és tanítókat. Jártak olyan idők, mikor a világi felsőbbtség támogatta a hitoktatás ügyét. De nem is olyan régen voltak olyan idők, mikor a hatalom a helyi megbízottjain keresztül hozta hátrányba az egyházhoz közel élő családokat és gyermekeket. Mindezekből a példákból jól látszik, hogy a világi felsőbbtség hozzáállása az egyház és Isten népe életéhez egyáltalán nem mindegy. Legyen szó akár letűnt államformákról, akár az állam és az egyház szétválasztására épülő modern demokráciáról, újra és újra felszínre törő kérdés az egyház és a világi felsőbbtség egymáshoz való viszonya. Nem mindegy ugyanis, hogy a világi felsőbbtség – legyen szó az államról, minisztériumokról, önkormányzatokról, polgármesterekről, vagy képviselőkről – hogyan áll az Isten népéhez.

Mert bár a történelem azt bizonyítja, hogy az egyház a világi felsőbbtség jóindulata nélkül is élhet (pl. első keresztyén évszázadok, vagy a 20. század diktatúrái), de az is igaz, hogy az Ige szerint a világi felsőbbtség az Isten szolgája. Tévedés ne essék, nem a nép szolgája, ahogy hirdetik azt magukról sokan. Hanem Isten szolgája. A világi felsőbbtség Isten kegyelméből uralkodhat református hitünk szerint. S jó esetben mandátumát Isten kezéből fogadva kell azzal élnie. Így válva és gyakorolva bármiféle hatalmat.

Mert, és így érkezünk a bibliai szakasz üzenetéhez: Az Isten országa építéséhez, az egyház küldetésének betöltéséhez szükséges lehet a világi felsőbbtség támogatása, jóindulata, védelme. Ilyesmiről szól ez a bibliai szakasz. Szedjük hát újhegyre, hogy mi mindent tehet a világi felsőbbtség az Isten népéért.

Elsőként támogathatja. Nehémiás beszámol az uralkodónak Jeruzsálem állapotáról, s az uralkodó támogatást nyújt. Olyan helyről kap támogatást ahonnan nem is várná. A világi felsőbbtség támogatja Isten népét. Nem is akárhogy, hanem három formában is. Anyagilag, de nemcsak odavetve valamit, hanem jelentős segítséget adva. S úgy, hogy ezért nem vár semmit cserébe. S úgy, hogy nincs semmilyen ígéret, de van segítség. Erkölcsileg, hiszen Nehémiás maga és ügye mellett tudhatja az uralkodó hatalmát. Sőt hivatali tekintetben is, hiszen az uralkodó segít Nehémiásnak hivatali ügyek lebonyolításában és elintézésében. Valamit megsejt ez a pogány uralkodó. Nem ígér, hanem hathatósan támogat. Nem politikai hasznot remél kihúzni az egyházból is, hanem egész egyszerűen támogatja azt. Boldog az a nép melynek megadatik az ilyen felsőbbtség.

Másodszor védelmezi Isten népét. Az uralkodó az Ige szerint katonákat ad az Isten népe védelmére. Magyarán biztosítja az egyház szabadságát. Nem átléphet határokat, nem téved egyházi felségterületre, nem egyházi ügyekben akarja érvényesíteni saját hatalmi struktúráját, hanem maga védi az egyház határait. A világi felsőbbtség Isteni mandátuma ez. Nem neutrálisan viselkedni az egyházzal szemben, mintha egy civil szervezetről lenne csupán szó, hanem védelmébe venni azt.

Harmadszor arról olvasunk itt,

hogy jóindulattal viseltetik a világi felsőbbtség az Isten népével szemben. Nemcsak, hogy nem ellenséges, hanem jóindulatú. S e mögött nincs meg a hátsó szándék, a politikai haszonlesés. Nem várja azt, hogy az egyház beálljon a sorba, vagy ne hallassa a prófétái szavát. Jóindulatú. Mert tudja, hogy a világi felsőbbtség munkáján ott van áldás, ahol az Isten népét jóindulatúan kezeli, nemcsak szemében, hanem háta mögött is. Mintha tudná itt a bibliai uralkodó, hogy aki az Isten népét, vagy annak reprezentánsait bántja, az az Isten szemé fényét bántja. Mintha ismerné ez a király a történelem nagy tanulságát: Isten nem hagyja a hatalomban azokat, akik az ő népének határait átléplik, övéivel újat húznak, vagy csupán kihasználni próbálják.

Hát valami ilyesmiről lenne szó a textusban, legalább is, ami a világi felsőbbtség hozzáállását illeti az Isten népéhez. De túl kényelmes lenne itt abbahagynom, mert szó van itt arról is, hogy a keresztyén ember mivel tartozik a világi felsőbbtség felé. Egyfelől imádsággal. Hiszen ez az egész Nehémiási történet imádságban születik. S bizonyosak lehetünk benne, hogy Nehémiás nemcsak a saját ügyéért imádkozik, hanem oda viszi Istene elé királyá életét is. Kötelessége az Isten népének, hogy könyörögjön a világi felsőbbségért. Apostoli intés, hogy tartassanak könyörgések királyokért és uralkodókért, előljárókért... Ugyanakkor egyenességgel tartozik a világi felsőbbtség felé az Isten népe. Nehémiás nem ügyeskedik, nem taktikázik, nem mesterkedik, nem kihasználni akarja a helyzetet, hanem nagyon egyenesen kér. Kér, de nagy tapintattal és kapzsiságtól mentesen kér, s fogadja el a segítséget, Istennek hálát adva. S ha túlmegyünk a történet keretein, s megnézzük a keresztyén etika tágabb összefüggéseit, akkor még legalább két lényeges kötelessége van a világi felsőbbség felé a keresztyén embernek. Egyfelől a politikában való imádságosan megfontolt részvétel, legalábbis ami a választásokat illeti, hiszen a keresztyén ember nem lehet közömbös az iránt, ami hazájában vagy falujában történik. A másik nagyon is mai morális kötelesség a tisztességes adófizetés a világi felsőbbség felé. De nagy kérdés, hogyan állunk ezzel?

Áldja meg ezt a népet az Isten, hogy a Nehémiási kor áldásai legyenek valóságga!

Az ígéret szép szó ...

A közelgő helyhatósági választások előtt figyelmükbe ajánlom a helyi vezetés négy évvel ezelőtti programját.

Mellé teszem azokat a gondolatokat, amelyek az alcsútdobozai választópolgárok egy része megfogalmazott és eljuttatott hozzám.

Elöljáróban azonban feltennék egy kérdést: a közpénzen kiadott ALCSÚTDOBOZI hírek legutóbbi két számában több oldalon is teret biztosított Oláh Gyárfás úr választási propagandájának. Kinek a finanszírozásában jelenhettek meg a csúsztatásokkal teli, gyakran bántó hangnemű, mocskolódástól sem mentes kampányírások? Szabad tudni az alcsútdobozai polgároknak, hogy be van-e tervezve és milyen indokkal a falu költségvetésébe a tripla oldalszám? Vagy ezt a pluszköltséget is utólag akarják megszáraztatni a képviselőkkel?

A szeptemberi számban leadott *Emlékeim II.* írásból különösen felhívóított egy mondat, idézem: „*A testület további három tagja – hogy megakadályozza beiktatásunkat –, nem jött el az alakuló ülésünkre.*” Csak a magam nevében megjegyzem, hogy a meghívót szabálytalanul nem nyolc nappal az ülés előtt kaptam meg. Szerettem volna megjelenni, de így nem volt elegendő időm arra, hogy az azon a napon levő nyolc nappalis órámot más időpontra tegyem át. A további testületi ülések időpontjaival is így jártam. Az éppen aktuális jegyzőket, majd körjegyzőket megkértem arra, hogy a testületi üléseket vagy a hét első kettő, vagy utolsó kettő munkanapjára tegyék, mert 200 km-re levő munkahelyemre történő utazás csak így oldható meg. Természetesen mindegyik azt mondta, hogy ennek semmi akadályja, mégis minden soros testületi ülés a hét közepén, szerda reggel 8 órakor volt. A jegyzőket megkérdeztem, miért nem tették át a kért időpontokra, a válasz az volt, hogy a polgármester ragaszkodik a szerdai ülésekhez. No komment!

Az *Emlékeim* című szösszenetek mottója az is lehetne, hogy „*Oláh Gyárfás így emlékszik, mi nem!*”, ezért azokra tételesen nem térek ki, inkább közre adom a 2010-es választási ígéretre összegyűjtött véleményeket.

Társadalompolitika, gyermek-és ifjúsáspolitikai.

Az oktatás színvonalának emelése, az iskola térségi rangjának visszaállítása.

Valóban az oktatás színvonalának az emelése volt a törekvése a faluvezetés-

nek akkor, amikor 2011-ben és 2012-ben éppen a beiratkozások időszakában az iskola egyházi vagy alapítványi kézbe adásáról tartottak fórumokat? Nem inkább az állami fenntartásba vételtől félték, attól, hogy akkor az önkormányzat független többsége által életre hívott, nagy tudású helyi oktatási bizottságra már nem lesz szükség? Valóban az iskola térségi rangjának a visszaállítása volt a szándék akkor, amikor e fórumok egyikén a pedagógusok a polgármester szájából tudhatták meg, hogy „*nagy nullának*” tartja őket? Sokkal inkább az elbizonytalanítás, a szülők és pedagógusok megzavarása lett az eredménye ennek a vállalásnak.

Óvodai, iskolai gyermeklétszám növelése, az intézmények vonzóbbá tétele színvonalas sport, művészet- és idegennyelv-oktatással.

Az óvoda sosem volt színvonalas program híján. A gyermeklétszám itt nem jelentett akkora problémát, mint az iskolában.

Jó programok az iskolában is vannak, de itt a tanulólétszám csökkenéséhez hozzájárul az is, hogy a képviselők, újság szerkesztő gyermekei sem helyben járnak iskolába.

Hol a színvonalas sportoktatás? Idegen-nyelv oktatás? Művészet oktatás kimerül néhány igényes pedagógus személyes törekvésén. Szakmai célokat egyébként sem az önkormányzat határoz meg, hanem a nevelő-testület. A képviselők ehhez nem értenek. Tisztelet a kivételnek.

Óvoda bővítése, harmadik csoport, bölcsőde, családi napközi kialakítása.

A kormány intézkedéseinek következtében valósulhatott meg a harmadik csoport, ami elvileg bölcsődei csoport lenne, de igazándiból nem az, mert ide is csak már szobatiszta gyermekeket vesznek fel. Hol a családi napközi?

Helyi fiatalok letelepedési támogatási rendszerének kidolgozása, HM lakótelep önkormányzati tulajdonba vétele.

No komment. Aki valamit tud erről, kérem értesítsen!

Szociális támogató rendszer bővítése, különös tekintettel az időskorúakra és a nagycsaládosokra.

Keresem azt az időskorút és nagycsaládot, aki úgy érezte, hogy kibővítették támogatásait, kap valami pluszt a négy

évvel ezelőttihez képest!

Szeretném világossá tenni, hogy a szociális tűzifa akciót a kormány hirdette meg, és a forrást is a kormány biztosította hozzá. Az önkormányzat csupán végrehajtotta a rendeletben előírtakat.

A szociális ellátás szegényebb lett egy védőnői álláshellyel, egy védőnői körzettel (Tabajd).

Göböljárás puszta helyzetének átfogó rendezése.

Na, ebből semmi nem lett igaz! Ma már az ivóvizet is lajtos kocsi szállítja nekik. Szépen hangzott négy évvel ezelőtt, ugye?

Kulturális és szabadidős programok szervezése minden korosztálynak.

Valóban voltak ilyenek, a színvonalról azonban jobb, ha nem beszélünk. Ami tetszetős volt, az nem az önkormányzat érdeme, hanem a szervezőké, pedagógusoké, szakembereké. Pénzt nem sokat kaptak hozzá az önkormányzattól!

Fiatalok mentorálási rendszerének megszervezése egyházi vezetők és lelkes pedagógusok segítségével.

Lelekes pedagógusok és egyház, az igen. De hol itt az önkormányzat? Van egy jó református tiszteletes házaspárunk. (Amíg Bárányos Gábor, a gondnok el nem üldözi.) Ők szerveznek programokat a fiatalok számára.

Település-és gazdaságfejlesztés. Vállalkozóbarát önkormányzat, helyi vállalkozások előnyben részesítése.

A kevéske munkát valóban helyi vállalkozó végezte. Szerintem nem gazdagodott meg egy vállalkozó sem a sok önkormányzati beruházás megvalósításában. Kabai József, aki mondhatni, hogy a polgármester kebelbarátja volt, letelepedett Alcsútdobozon, de már árulja is a telephelyét!

Forrásbővítés, pályázati lehetőségek kihasználása.

Kaptunk ajándékba forrást, mely az előző vezetés munkáját minősíti, hiszen nem részesültünk adóssághozzájárulásban. Mert nem volt adósságunk! A rissz-rossz régi polgármester ilyen gyatrán vezetete 20 éven át a községet!

Csip-csup pályázatokon sikerült néhány milliócskát begyűjteni az igaz, de jelentős beruházáshoz, gazdaságfejlesztéshez egyik sem volt elegendő. Vajon miért? Hiszen olyan szakavatott pályázatírók vannak a testületben! A polgármesternek kiterjedt kapcsolatai vannak kormánykörökben! Mégsem élénkült az alcsútdobozai gazdaság? Nem fejlődött a te-

lepülés? Sebj, legalább nem foghatják ránk, hogy „csókosok” vagyunk!

Önálló vízbázis megteremtése.

Csökken a vízdíj, mert a kormány csökkentette. Önálló vízbázis megteremtése megbukott a vízügyi lobbí igen erős nyomása miatt. Mindenki tudta, hogy így lesz, de szépen hangzott az ígéretek sorában. Bevettük!!

Energiaszolgáltató-váltás az olcsóbb energia érdekében.

Ma is az a szolgáltató, aki négy évvel ezelőtt volt.

Falugondnoki munkakör megteremtése.

Aki nem tudja, annak mondom: nincs ilyen Alcsútdobozon!!

Önkormányzati területek gondozása.

Polgárország, köszönjük! A benzin költségeket sok-sok huzakodás, és konfliktus mellett állta az önkormányzat. Ferenczi Pisti sokat túrt emiatt! Foci pálya használhatatlan, millenáris park elvadult, sportcsarnok növényzete még mindig nem heverte ki a „parkgondozást”. Szép, virágos a község háza udvara, hogy a jót is megjegyezzem. Az árkok eldugulóban, régi község háza melletti park gondozatlan. Segít, hogy sok a közmunkás, ez azonban szintén nem az önkormányzat érdeme, hanem a kormányé, aki finanszírozza a bérüket.

Közvilágítás kiépítése a dobozi temetőhöz.

Megvalósult! A minőséget lehetne fokozni, pl. lógó vezeték kérdése.

Jegyzőváltás.

Na, ennek aztán lett eredménye! Majdnem két évig nem volt egy rendes jegyző a faluban! A körjegyző, majd közös hivatali jegyző nem győzte helyrehozni, amit a többi elrontott. Szépen néztek volna ki, ha ekkor lett volna törvényességi vizsgálat!

Nyilvánosság.

Polgármesteri hivatal pénzügyi átláthatóságának biztosítása.

Minden ülésen elhangzik, hogy mennyi pénz van az önkormányzat számláján, „aszt csá”! Azt már elfelejtik közölni, hogy ebből mennyi a bér, mennyi a köztől felhasználású előirányzat, mennyi a felhasználható összeg. De szépen hangzik, hogy ilyen sok pénzünk van. Mennyit szerzett ebből vajon a jelenlegi vezetés, és mi köszönhető az előzőnek? Erről mélyen hallgatnak vagy hatalmas csúsztatásokkal (sajnos hazugságokkal is) nyilatkoznak a

helyi újságban.

Rézhegy Kft. jogi, gazdálkodási helyzetének felülvizsgálata.

Négy éve megy, még mindig nincs vége. És még mindig nem tudunk semmit! Hol itt az átláthatóság?

Sportcsarnok tulajdonjogi helyzetének tisztázása, megfelelő szakmai vezetés biztosítása.

Tulajdonjogot tisztázták. Eredményeképpen ma nincs szabályosan működő sportegyesület, szakmai vezetés. Nincs községi sport! Megcsinálták!

A helyi Tv üzemeltetője és a polgármesteri hivatal közötti szerződés felülvizsgálata.

Eredménye, hogy százéves műsorok ismétlődnek, meg a képűjság. Köszí!

Az Alcsútdobozói Hírek eredeti feladatának, a független tájékoztatásnak a helyreállítása.

Nem sikerült. Ma is az a feladata, ami létrejötté óta: az önkormányzat eredményeinek méltatása, az öntömjenezés. Mindenki tudta, tudja ma is. Csodálom, hogy ezt négy évvel ezelőtt bevették a választópolgárok!

A képviselő-testület üléseinek közvetítése a helyi tv-ben, jegyzőkönyvek nyilvánossá tétele a község honlapján.

A közzététel törvényi előírás, nem választható. Helyi ülések közvetítésének hamar véget vetettek, mert a polgármester nem felkészült, hebeg-habog, „süksüköl” az üléseken, és nem tudja a háttérben levők által elvárt leckét szó szerint felmondani. Meg akkor arra is fény derült volna, hogy milyen hozzászólásai vannak az ellenzéknek. Akkor nem lehetett volna hazudni, csúsztatni az önkormányzati hírek rovatban. Így könnyebb a „független tájékoztatás”!

A lakosság véleménynyilvánítási lehetőségének biztosítása.

Ja! A plafon meg mindjárt leszakad!

Térségi együttműködés.

A Váli-völgy településeivel a jószomszédi kapcsolatok helyreállítása.

Nem emlékszem, hogy bármikor is haragban lettünk volna a szomszédos községekkel. Az előfordult, hogy voltak konfliktusok, mert a vezetés fontosnak tartotta a helyi érdekek érvényesülését a szomszédpolitikában, mint ahogyan tette ezt minden környező település. Nem nyalunk be senkinek, az igaz. Mindig az erő-

sebb érdekei érvényesültek. Akkor még erősek voltunk, ma már csak nyaljuk a talpát az erősebbnek. Így aztán helyreállt a jószomszédi kapcsolat!

Váli-völgy településeivel kulturális, természetvédelmi együttműködés kialakítása.

Volt egy pályázati projekt. Nem sokat lehetett tudni róla, a köztudatban nem híresült el. Aztán ezen kívül másról nem tudok. Lehet, hogy az én hibám?

Közúthasználat felülvizsgálata, a súly- és sebességkorlátozás jogi lehetőségeinek megteremtése.

Szép, hangzatos. És eredménytelen.

Helyi termelői piac kialakítása.

A megvalósult kevesek egyike. Szabálytalanul, de működik Nem nagy érdeklődéssel, de működik. Sajnos ez sem a képviselő-testület érdeme, hanem a lelkes szervező embereké, akik várják az árusokat reggelente. Az egyik jegyző éppen ezért hagyta itt a falut. Nem volt hajlandó belemenni a piac kialakítása körüli törvénytelenésekbe.

Épített örökségünk megóvása, hagyományörzés.

Rendezett falukép, középületek: iskola, óvoda, polgármesteri hivatal felújítása, korszerűsítése.

Rendezett volt a falukép négy évvel ezelőtt is. Most is az, tagadhatatlan.

Iskolafelújításhoz hozzájárult az önkormányzat anyagiakban, munkaerőben. Ezer hála érte!! (Bár érdekünk fűződik a működéshez!)

Óvoda külső felújítása megtörtént, dicshimnusz övezte.

Polgármesteri hivatal külsőleg szép, de a kivitelezőt nem törvényes módon akarta kijelölni a polgármester. A képviselők tiltakoztak, meg is kapták a magukét a helyi újságban azzal, hogy ők voltak a kerékkötői a beruházás megvalósulásának. Pedig csak emlékeztették a polgármestert az előírások betartására. A belső felújítás és korszerűsítés még nincs kész, de ne legyünk telhetetlenek! Ugyanez az eljárás megismétlődött a régi község háza esetében is, már folytak a munkálatok, mikor a vállalkozói szerződést testület elé vitte a polgármester. A képviselők megint tiltakoztak, törvénytelen ségre hivatkozva. Lesz.....ták, megszávták. A polgármester ne hivatkozzon arra, hogy a korábbi vállalkozói tevékenysége nem igényelte a közigazgatási jogszabályok ismeretét, és ezek számára idegenek. Ha valaki polgármesternek sze-

folytatás a 7. oldalról

gődik, ezeket köteles betartani, a jegyzőknek meg betartatni.

Régi községháza tatarozása, közösségi terek, faluház kialakítása, állandó helytörténeti kiállítás rendezése.

Régi községháza omladozik, nincs közösségi tér, faluház. Állandó helytörténeti kiállításon a kiállított tárgyak állaga romlik a vizes, dohos helyiség miatt. De van!

A régi községháza külső tatarozása kidobott pénz, mindenki tudja, hogy nincs szigetelése. De most kívülről jól fog mutatni, választások előtt nem elhanyagolandó érdem!

Nyugdíjasház állagmegóvása.

Így a választások előtt, mostmár hirtelenjében, összekapkodva ez is meglett. Hurrá!

Burgondi és dobozi játszótérek felújítása, folyamatos karbantartása.

A doboziak kezükbe vették az irányítást, összefogásuk eredménye a játszótér. Igaz, a képviselő is vágta a füvet. De magától nem jutott volna eszébe! (Ez sem.)

A burgondiak még várnak, hátha megvalósul az ígéret. Nagy optimisták!

Hát így, kedves alcsútdoboziak! A szó elszáll, az írás megmarad. Én is megmaradok. Azok mellett, akik kevesebbet ígérnek, és többet tesznek.

Akik nem folytatnak alattomos, suttogó propagandát arról, hogy:

– melyik polgármester és jegyző támogatja a jelenlegi polgármestert az ismételt megválasztásban;

– a tűzijátékot ki akarta szabotálni.

Akik aláírásgyűjtés során nem rágalmaazzák a másik jelöltet, hanem saját programjukat népszerűsítik.

Akik eredményesen képviselik a község érdekeit más községekkel való egyezkedés során.

Akik nem ígérnek meg, hogy nem veszik fel a polgármesteri fizetést és a képviselői tiszteletdíjat, azután meg mégis igénybe veszik, költségtérítéssel együtt.

Kérem, vessék össze önök is az ígéreteket a megvalósultakkal. És ha hasonló eredményre jutnak, tegyenek róla, hogy az elkövetkező négy évben máshogy legyen!

A véleményeket összegyűjtötte és csokorba szedte:

DR. GULYÁS LÁSZLÓ

Képviselői levél

Alcsútdoboz település közelében 24 évig vettem részt aktívan. Öt alkalommal polgármesterként nyertem el a helyi választópolgárok bizalmát, a legutóbbi választáson pedig képviselőként szereztem mandátumot. Sok érdekes és értékes feladat talált meg ezekben az években, és mindig igyekeztem tudásom legjavát adva dolgozni. Voltak erősen prosperáló időszakok és nehezebbek is, de úgy gondolom, az általam vezetett testületek munkájának eredményei elvitathatatlanok. Büszkén mondhatom, hogy két évtizeden át sokat épült-szépült a falu. A település valamennyi polgárának köszönöm a közös éveket, a ciklusok sorozatán át kitartó bizalmukat. A helyi döntéshozói munkába a továbbiakban már nem kívánok bekapcsolódni, a jövő legyen a fiataloké, a fiatalabbaké. Véleményem azonban most is van, amelyet az alábbiakban tárok Önök elé.

Az elmúlt négy év a folyamatos visszamutogatások időszaka volt. Nagyon valószínű, hogy a mostani faluvezetés csak a tehetetlenségét próbálta és próbálja mindezzel leplezni. Köztudott, hogy a látható dolgok mögött mindig látthatatlan erők húzódnak. Lássuk ezeket! Polgármesterünk monológjaiban minket, a Fidesz színekben bejutott képviselőt a 2010. októberi alakuló ülésről való elmaradásért támad. Arról elfelejt azonban szólni, hogy ennek az ülésnek az összehívása milyen nagy lóról történt, hogy győztesként szóba sem álltak a bukott ellenzékkel, eszükbe sem jutott időpontokat egyeztetni és időben meghívót küldeni. Az alakuló ülést valójában ünneplésnek szánták és úgy is szervezték meg. A választások után a korábbi vezetés rendben ellátta leglényegesebb feladatát: a folyamatban lévő ügyek, a hivatali iratok és a pénzügyi számlavezetés átadás-átvételének a lebonyolítását. Ezzel kapcsolatban is volt visszamutogatás, mely arra a rossz hír keltésre irányult, hogy a volt polgármester és a jegyző gyanús iratokat égett el. A tény azonban az, hogy a már leselejtezett és a megelőző időszakokban felhalmozódott felesleges iratok szabályszerű megsemmisítésére került sor. Bizton állítom, hogy minden korábbi hivatalos dokumentum megmaradt, ma is megvan és az önkormányzat szekrényeiben porosodik. Ahogy az elmúlt négy év testületi ülései alatt számtalanszor megtapasztaltuk, ezeknek az iratoknak a többségét még csak nem is keresték, fel sem lapozták. El-

lenkező esetben bizonyára tájékozottak lettek volna a korábbi történésekben és nem beszéltek volna gyakran képtelenségeket, ha felmerültek régebbi témák.

Fontosnak tartom elmondani, hogy a 2010. őszi átadás-átvétel napján Alcsútdoboz önkormányzata a következő pénzügyi helyzetben volt:

- 6 millió forint volt a banki folyószámlán;
- 20 millió forint volt lekötött betétben;
- 4 millió forint volt az Alcsútdoboz Községért Alapítvány számláján.

A pénzügyi finanszírozás biztonsága érdekében Alcsútdobozon is volt folyószámla hitelkeret, mint minden más önkormányzatnál. A hitelkeret sajátossága, hogy csak igénybevétel esetén kell kamatot fizetni. Erre azonban vezetésünk alatt nem került sor, sikerült hitelfelvétel nélkül gazdálkodni. Igyekeztünk spórolni. Tudomásom szerint a folyószámlahitel igénybevétele a jelenlegi faluvezetés számára két éven keresztül volt gyakorlat.

A polgármesterünk és az alpolgármesterünk a korábbi testületekben több cikluson keresztül is ott voltak, szavaztak is, és ismerték a pénzügyeket. Érdekes, hogy a korábbi tényeket elhallgatják, mostanra ezekről is csúsztatva, támadóan szólnak. Azt írják, hogy 2012. év végéig letudták a megörökölt 370 millió adósságot. Talán számolni kellene! Évente 140 millió forint körül volt az önkormányzat költségvetése, a bevételek és a kiadások kiegyenlítették egymást. Ha beruházásokat hajtottunk végre, plusz bevételi forrást kellett szerezni pályázatok vagy befektetők révén. Felteszem a kérdést: ha a jelenlegi vezetők által irányított önkormányzatnak 370 millió forint adósságot kellett volna visszafizetni, akkor miből működtek a települést és miből vették fel a fizetésüket?

Majdnem elfelejtem, hogy volt azért plusz pénz! Az előző önkormányzat a csapadékvíz elvezetés beruházás kapcsán indított, több évig elhúzódó perét 2010. decemberében megnyerte. A bírósági döntés nyomán az addig lekötött és kamatozó 20 millió forint szabaddá vált, és hozzá jött még a környező településektől nekünk megítélt és át is utalt 18 millió forint. Ez az összeg már a mostani vezetés számláját gazdagította. (Megjegyzem, hogy a szóban forgó perben falunk mai polgármestere, akkori képviselője az ellenfelek mellett, településünk el-

len tanúskodott.)

Polgármester úr további visszautagatása szerint maradt még 400 millió forint rendezésre váró adósság a Rézhegy Kft. és annak befektetői felé. Menjünk vissza egy kicsit az időben. 1996-ban az önkormányzat a 140 ezer forintért megvásárolt rézhegyi részarány tulajdonát tovább értékesítette. Nem pénzért adtuk el, hanem olyan megállapodást kötöttünk, hogy a befektető az infrastruktúra nélküli területért beruházásokat végez. Így épült meg a sportcsarnok felszerelve teljes berendezéssel és gépesítéssel, hozzá a park és a parkoló is. Hasonlóan az óvoda bővítése és átalakítása is megtörtént, benne a közegészségügyi és szabványossági előírásoknak megfelelő új konyhával, vezetői irodával. Szintén ennek az együttműködésnek az eredményeként újulhatott meg az iskola sportudvara. Ezekért a beruházásokért tehát a területtel fizettünk, amelynek így a nagyobb része átkerült a befektető tulajdonába, csak egy kis rész maradt meg az önkormányzatnak.

A területhasznosítás bonyolítására testületi döntés nyomán, többségi tulajdonnal létrehozott gazdasági társaság, a Rézhegy Kft., a 2000-es évek elején felajánlotta a rézhegyaljai terület tulajdonosainak (tehát a befektetőnek és az önkormányzatnak), hogy telkek kialakításához kiépíti a területen az infrastruktúrát, cserébe kéri a terület 50 %-át. Ebbe a tulajdonosok belementek. Így történt, hogy egyszer már eladtuk a terület nagy részét, de a Kft. tevékenységén keresztül másodsorra visszakerült hozzánk az 50 %-a. A Rézhegy Kft. a közművek kiépítésére 160 millió forint hitelt vett fel a bankoktól (önkormányzati kezességgel) és elkészítette a beruházást. Az összegbe az elektromos hálózat kivételével az utak, a gáz- és a vízvezeték kiépítése fért bele. A hitel visszafizetésére az eladásra kerülő telkek árából nyílt volna lehetőség, azonban az addigra bekövetkező ingatlanpiaci pangás miatt ez nem realizálódott. Akkor a képviselőtestület úgy ítélte meg, hogy az önkormányzat szabaduljon meg a 160 millió forint kölcsön kezességétől és tulajdonrész átadással a bejelentkező magán befektetőkhöz ezt sikerült is átruházni.

A 2000-es évek közepén már hosszabb ideje tárgyaltunk egy befektető csoporttal, akik uniós pályázati forrás bevonásával klinikát akartak itt építeni, szállodával. Ez tökéletesen megfelelt volna a település érdekeinek, az egészségügyi szakellátás és a munkalehetőségek bővülése és a helyi területeink felértékelődése miatt. A tervek elkészültek, és az előzetes megállapodás megtörténte után, a Rézhegy Kft. 39 millió forint hiteltől (amelyet csak az önkormányzat kezességével

kapott meg) kiépítette a még hiányzó infrastruktúrát, az elektromos hálózatot és trafót. Ezután a végleges szerződés megkötése is megtörtént, a fejlesztésre készülő cég kifizette a foglalót, készült a szükséges források (pályázat, kölcsön) megszerzésére. Ekkorra azonban a magyar gazdaság egyre nagyobb mélypontra került, amit a világméretű pénzügyi válság bekövetkezése csak súlyosbított. A bankok ebben a helyzetben hátat fordítottak a legtöbb tervezett (különösképpen jobboldali) beruházásnak, így a mi fideszes többségű önkormányzatunkat érintő terveknek is. A befektetők nem jutottak forráshoz, kényszerhelyzetbe kerültek és leállították a projektjüket.

A telkek az egyre romló gazdasági körülmények között szinte eladhatatlanná váltak. A bank a Kft. 39 millió adóssága miatt, talán a telkekhez való olcsó hozzájutás reményében, sarokba szorította önkormányzatunkat, mint kezest és sok ígéret után be akarta hajtani a tartozást. (Azt hiszem abban az időben a lakosság is megtapasztalhatott hasonló eseteket.) Ebben a helyzetben döntött úgy a családom és a szűkebb rokonságom, hogy a falu érdekében és az elmúlt közel húsz év munkájára való tekintettel, befizeti az önkormányzat pénztárába a bank által követelt 40 millió forintot. Amit a gazdasági helyzet javulásával és a telkek eladhatóvá válásával vissza is szeretnénk kapni. Mivel e mögött az egész ügylet mögött ott vannak az önkormányzat tulajdonát képező telkek, így az önkormányzat költségvetését ebben a témában semmi veszély nem fenyegeti. Abban az esetben, ha az önkormányzat ki akarna hátrálni a felelősség alól, ha ki akar lépni a társaságból, az sem akadály, csak akkor vannak bizonyos feltételek, amit teljesíteni kell. Az elmúlt négy évben a Rézhegy Kft. többször tárgyalt a falu vezetésével a telkek hasznosítása vagy a társaság megszüntetése témáról, de nem sikerült előrejutni. Több javaslat is született, de hiába a Kft. rugalmassága a helyzet megoldása érdekében, valahogy olyan a hozzáállás a polgármester úr részéről, hogy minden csak ígéret marad a szájukból. Nem a levegőbe beszélek, hiszen mint hitelező, ezeken a megbeszéléseken kötelező meghívottként én is részt vettem, és minden a témával kapcsolatos anyag a rendelkezésemre áll. Az biztos, hogy ebben a felállásban már nem lesz lezárva ez az ügy, de reménykedünk a jövőben!

Van azért a polgármester úrnak olyan állítása is, amivel nem visszafelé mutogat, pedig a tények visszafelé vezetnek. Büszkén leírja, hogy a Fidesz-KDNP kormány azokat az önkormányzatokat támogatja, akik gazdaságosan üzemeltetik

településüket. Ezért kapott Alcsútdoboz – mint jó diák az ötöst –, 20 millió forintot és a következő években is még 10-10 millió forintot. Ez aztán a csúsztatás a választások előtt! Mert mi is az igazság? 2010-ben a jelenlegi kormány úgy döntött, hogy azoknak az önkormányzatoknak, akik adósságot halmoztak fel, a tartozását kifizeti a pénzügyminisztérium felé. Ez az adósságkonszolidáció. Hogy a kormány minden önkormányzat felé igazságosan járjon el, azokat, akik 2010. előtt nem vettek fel hiteleket, kompenzációban részesíti. Így kaphatott Alcsútdoboz most 20 millió, majd kap még további két részletben 10-10 millió forintot. Ennek a támogatásnak a jelenlegi önkormányzathoz semmi köze nincs, mert a pénzt az előző testület munkája nyomán kaphatta meg a falu.

És most szeretném elmondani a véleményemet ennek a pénznek az elmúlt hónapokban történő elköltéséről. Igaz, hogy mint képviselőt, engem nem kérdeztek meg, és a másik két ellenzéki képviselőtársamat sem.

Óvoda külső pucolása: öt évvel ezelőtt az óvoda vezetője azzal a kéréssel fordult felém, hogy egy mini csoport indítása lenne célszerű, amelyhez bővíteni kellene az épületet. A testület elé vittem a javaslatot, hogy nyújtsunk be pályázatot, amely forrásból lehetőség nyílik a fejlesztés megvalósítására. Képviselőtársaim egyetértettek, majd a tervek is elkészültek. Sajnos a szándékok ellenére mégsem lett semmi az elképzelésből, mert azzal utasították el támogatási kérelmünket, hogy nem felelünk meg a létszám feltételeknek (baloldali kormány volt hatalmon). Másfél évvel ezelőtt örömmel hallottam, hogy a gyermeklétszám emelkedése miatt indokolt az óvodai csoportok illetve az épület bővítése és a korábbi tervek megvalósításra kerülhetnek. Sajnos mégsem így alakult. Az akkor még közös intézmény beadta a pályázatot, de úgy, hogy a 40 millió forintos beruházás nem nálunk valósulhatott meg. A polgármester úr saját döntése alapján átengedte a fejlesztési jogot Csabdi település óvodájának. Vajon a meglévő tervek ellenére miért nem Alcsútdobozon szorgalmazta az óvoda felújítást? Itt az óvodaépület bővítése helyett a tornaszobát alakította át csoportszobának. Ebben meg az a bökkenő, hogy a csoportszobához szükséges vízvezeték kialakítását csak a konyhai rész rovására tudta megoldani, sajnálatosan tönkretéve ezzel az ÁNTSZ engedéllyel rendelkező, tíz évvel ezelőtt sokmillió forrásból kialakított, több száz gyermek ételmezésére alkalmas főzőhelyet. Talán ezért is furdalhatta a lelkiismeret és az utóbbi hónapokban elvégeztette az óvo-

folytatás a 10. oldalon

folytatás a 9. oldalról

daépület külső bevakolását és színezését, de a szigetelés elmaradt, tehát nagy valószínűséggel adtunk annak a bizonyosnak egy pofont.

Polgármesteri hivatal külső tatarozása: az előző ciklusban elkészítettük és engedélyeztettük a polgármesteri hivatal átépítési tervét. Nagyon rászorult már erre a néhai gyógyszerár épülete, és a lakosság számára is egy települési komfortérzetet javító községházat szeretnénk volna létrehozni. Nem beszélve arról a feltett szándékunkról, hogy e tárgyi fejlesztéssel, a körvonalazódó közös önkormányzati hivatali rendszer szervezésénél, mint körjegyzőségi központ, Alcsútdoboz is labdába rúgjon. A 2010. őszén kialakult helyzet többek között a hivatalépület felújításának elmaradását és a közigazgatásban betöltött fontosabb szerep elvesztését is magával hozta. Ezt is elpusztították! Itt volt egy öreg épület – a választás utáni helyi újságcikkek szerint a polgármester úr imádja a régi épületeket –, amit fel lehetett volna teljesen újítani, de a kész, engedélyes terveket mégis eldobják. Talán mert a régiek csinálták? A múlt hetekben mégis megtörtént munkáknál az sem volt érdekes, hogy belülről minden omlik, rohad, egy cső tartja össze az egészet, lényeg, hogy kívülről az látszson, a polgármester úr milyen jól dolgozik. De ha már szóba jött a régi épületek szeretete, akkor kérdezem, hogy a homlokzaton miért nem újították fel a régihez hasonló stílusban a fa ablakokat? És miért érdemelte meg hátul az épület, hogy nem törődve a stílussal, ott műanyagra cseréltette le a nyílászárókat? Sajnos ezek az improvizatív intézkedések a későbbi korrekt felújítási lehetőségekre nézve nagy hátrányt jelentenek.

A sportszarnok: a parkettát most felcsiszoltatták és lelakkoztatták, nem törődve azzal, hogy az átadás óta eltelt 16 év alatt a déli oldalon a bitumenes zsindelel elért és beázik a tető. A javításra pénz már nincs, ezért árulják a település vagyónát, a 6,5 hektáros volt pedagógus földeket. Érthetetlen, hogy ha már milliókat költöttek az épületre, akkor miért nem a tetőjavítással kezdték? Miért volt fontosabb ennél a régi községháza elejének a külső vakolása? Egy rendezvény kedvéért? Ezek kidobott milliók! Minderről az ötvenes évek jutnak eszembe, amikor megfigyelők jöttek Budapestre szemlélet tartani, hogy miként épül a szocializmus. A körúton a lebombázott házak külső részét mintegy díszletként rendbe hozták, belül meg nem volt semmi. Igazi kirakatkamunka. Látható, hogy a választások miatt az utóbbi két hónapban itt is ugyanaz folyik, látszatkamunka. Kampányolás a település pénzén.

A testületi ülésekről: a.) Szeretném tájékoztatni a közvéleményt arról, hogy a 2014. szeptember 10-i rendkívüli ülés egyik napirendjét, a 6,5 hektár volt pedagógus földek eladását, a falu mostani vezetői mind a négyen megszavazták.

b.) Azt is tudni kell a lakosságnak, hogy az óvoda parkettájának a felújításához miként került a kivitelező személye kiválasztásra és megszavazásra. A munka ez előtt a döntés előtt már elkészült, ami az első probléma. Ez így törvénytelen. Továbbá, nem tudom minek nevezem azt a rendkívül szembeötlő tény, hogy a beadott három árajánlat közül kettő ugyanazzal a kézírással íródott. A napirend tárgyalásánál feltettem a kérdést, hogyan fordulhatott ez elő? Választ nem kaptam!

c.) Hasonlóképpen alakult a helyzet a sportszarnok parketta felújítása miatt beérkezett pályázatokkal és elbírálásukkal. Ebben az esetben is törvénytelen, hogy a vállalkozó kijelölése már a munka elvégzése után történt. Még furcsább az, hogy a jellegzetes betűk tanúsága szerint, mind a három árajánlatot egyazon kéz írta, bár az összegek és az aláírások különböztek. Kérdeztem, hogyan és miért van ez így? Erre sem kaptam választ!

d.) Ne is mondjam, hogy a nyugdíjas klub tetőjavítása kivitelezőjének a kiválasztása is a fentiekre hajazott. A munka itt is elkészült már, mire a testület elé hozták a témát, és a döntés az ajánlatok elbírálásáról és a vállalkozó személyének kijelöléséről megszületett. Településünk polgármestere mind a három esetben törvénytelenül járt el. Sürgette az idő, nem a szabályok betartása volt a fontos. Vajon miért?

e.) A záporvíz tározó tulajdonrészének eladása: a testületi ülésre készült előterjesztés szerint a záporvíz tározóból Alcsútdoboz önkormányzatának a Földhivatalban bejegyzett tulajdonrésze 1/6-od. Ezzel minden esetben, a csapadékvíz elvezetési beruházás hat településen történő megvalósítása miatt a szerződésekben is így szerepel. Az előterjesztésből azonban kimaradt valahogy az a fontos tény, hogy Alcsútdoboznak 100 évig 51%-os haszonbérleti szerződése is van a többi településsel szemben. Erről minden önkormányzatnál megszülettek annak idején a testületi határozatok, nálunk is. Nem elhanyagolható tény ez, mert ha eladásra kerül a tározó, akkor Alcsútdoboznak nem az 1/6-odnak megfelelő összeg jár, hanem a teljes vételár 51%-a. Én úgy gondolom, hogy a beruházás megvalósításakor megszületett megállapodások alapján ez lenne törvényes és ez Alcsútdoboz érdeke is.

Véleményem szerint egy megválasztott önkormányzati vezetőnek azért kell dolgoznia, hogy a településének és az

ott élő polgároknak jobb legyen a helyzete. Ehhez a szükséges forrásokat rendszeres napi munkával kell megszerezni. Ez az elmúlt négy évben nem sikerült. Legalább 100 millió forint pályázati forráslehetőség elveszett. Most a ciklus végén könnyű volt, a tőle függetlenül kapott milliókat a saját belátása szerint és a saját érdekében elkölteni.

De beszéljünk még részletesen az egyetlen komolyabb, megnyert pályázatról, a híres biokazánokról, az aprítógéppel. Ehhez az óvodában nem kellett kiépíteni új rendszert, egyszerűen rákötötték a régre, ami még mindig tuti. A sportszarnoknál kiépítettek egy rendszert. Az épület mellett fémkonténerben helyezték el a kazánt és megbontották az épület oldalát, hogy a hőbefűjő készülékeket elhelyezzék. Nem akarok műszaki témában okoskodni, de a cirkuláció ezzel nincs megoldva. Azt viszont elmondom, hogy az iskola pedagógusai szülői segítséggel petíciót adtak be az önkormányzat vezetőjének, hogy szüntesse meg a külső hőbefűvást, mert a talajról felszálló por nem az egészséges testnevelést szolgálja. Lehetséges, hogy a jövőben lesz valami változás, mert az idén, a nagy választási kampányban elmaradt a fanyesedékek begyűjtése. Vagy fázni fognak a gyerekek, vagy újból be kell gyűjtani a gázt.

Kedves választók, azt javaslom, hogy mi is nyomjuk meg a gázt és mindannyian menjünk el szavazni október 12-én. A változás szó településünkön sajnos nagyon lejáratódott, de az biztos, hogy itt nem maradhat az a világ, ami most van, mert akkor csak lefelé csúszunk tovább. Alcsútdoboznak el kell indulni azon az új úton, ami elvezet az újbóli megerősödéshez.

DR. HARGITAI LÁSZLÓ

HPDESIGN.HU
FELTÉSSZÜKA PONTOT

honlapkészítés,
grafika, kiadványok,
festmények

+36/30/29-26-993
www.hpdesign.hu
www.hpart.hu

Emlékeim...

2010. október közepétől

Ahogy a megelőző tizenegy év alatt gyakran, akkor is a sportcsarnoki irodában ültem, amikor a frissen megválasztott polgármester és a képviselő beléptek az ajtón. A képviselő komoly bólogatása mellett, a polgármester minden kertelés nélkül közölte jövetelük okát: „*A sportcsarnok fölött átvesszem az irányítást. Ezt az irodát be fogom zárni.*” A hangja, ma is úgy cseng a fülemben, mint a húsomba vágó éles kés. Igaz, hogy a polgármester választáson alulmaradtam, de azért nem számítottam arra, hogy ennyire nem lesz pardon, és fel sem merül semmiféle kompromisszum. Az akkor nagyon erősek fellépése azt sugallta: tűnjön el a színről, akit nem szeretünk! Nem sokkal ezután értesítést kaptam arról, hogy az évtizedek óta az iskolában fenntartott közművelődési státuszt, amelyet betöltöttem, hirtelen áttették a polgármesteri hivatalba. Igazán nem volt nehéz rájönnöm, hogy itt már minden az ellehetetlenítésről szól. Rövidesen a sportcsarnok kulcsait is át kellett adnom. Nagyon méltatlan helyzetbe kerültem, amelyből úgy szabadultam, hogy kivettem a még bent lévő szabadságomat. Ez alatt az idő alatt jött a hír, hogy a polgármester új embert vett fel a falu kulturális életének szervezésére. Nekem nem szólt, meg sem kérdezett, és már más dolgozott a helyemen. Ily módon alázott meg teljesen. Úgyes ember ő, mint tudjuk. Akkor nem volt más választásom, minthogy fizetés nélküli szabadságot kérjek és energiámmal a megyei közéleti munka felé fordultam.

Az én történetemmel párhuzamosan zajlott, de a település működése szempontjából annál jóval fajsúlyosabb következményekkel járt, hogy a hivatalvezetőt eltávolították. Kicsivel később törvénytelenségek sorozatát okozta az, hogy addig mesterkedtek, míg év végére nem volt jegyzője Alcsútdoboznak. De fogjuk fel mindezt úgy, hogy az új faluvezetés útjában nem állt már semmi és senki, hogy bizonyítson. És a legelején sikerült is úgy láttatni, hogy az új seprű jól seper. Azonban a jegyzőváltás, majd a jegyzőhiány hamar kaotikus helyzeteket hozott. Hol volt jegyzőnk, hol nem, és a falut vállalkozásként felfogó polgármester irányításával egyre-másra születtek meg a törvénytelen döntések (pl. jegyzői, védőnői állaspályázatok kiírása, a helyi tévé műsorszolgáltatásával kapcsolatos szerződés felbontása stb.) és az elkapkodott, félresikerült intézkedések (sajnálatos fakivá-

gások, önálló feladatellátások feladása stb.). Pedig a kampányban oly sokat emlegetett csontvázak csak nem kerültek elő, és a hivatal átadás-átvételkor a falukassza is pozitív egyenleget mutatott. A régi vezetés által sem rövid, sem hosszútávon nem volt hitel fölhalmozva. Ez tény, és éppen ennek a ténynek köszönhető a 2014. júniusában az Orbán kormánytól megkapott 20 millió forint kompenzáció. Amit ma, a polgármester a saját munkája gyümölcseként hirdet és sebtiben el is ver. De ne szaladjunk ennyire előre.

Kanyarodjunk vissza 2010. őszéhez. Akkor decemberben jelentős összegű pénz állt az önkormányzathoz. A csapadékvíz-elvezetésben társult településekkel szemben egy éve zajló pert Alcsútdoboz megnyerte. Az így befolyt 39 millió forint sorsáról soha nem jött hír. Mire költették? Volt olyan testületi állásfoglalás (igaz még az előző ciklusból), hogy ezt a beruházásból származó pénzt csak maradandó dologra, például épületkorszerűsítésre vagy felújításra lehet fordítani. Mondjuk a polgármesteri hivatal teljes, külső-belső felújítására, amihez a tervek évek óta megvoltak (és meg is vannak), csak nem sikerült hozzá pályázaton nyerni. A 39 millió elég lett volna még arra is, hogy bővítsük a hivatali funkciót és az udvari rész felé hozzátoldjunk egy szárnyat, házasságkötő teremként. Igazán megérdemelnének az alcsútdobozfiatalok egy korszerű, elegánsabb helyszínt, mely méltó lehet életük egyik legszebb eseményéhez. Na, de mára ez a hajó is elűszott, mindenki láthatja, aki a hivatal környékén jár. Azért a pénzen kívül van még valami, amiről érdemes megemlékeznünk a szóban forgó per kapcsán. Bírósi ügy azért lett, mert a beruházás megvalósítására társult települések egy része nem akarta elismerni kötelezettségét a gesztor Alcsútdobozzal szemben. Ahogy ez lenni szokott, a tárgyalások során tanúmeghallgatásokra is sor került. A mi jelenlegi polgármesterünk akkor képviselő volt, aki megválasztásakor felesküdött a település lakossága előtt, hogy minden helyzetben Alcsútdobozt és az itt élő emberek javát szolgálja. Kérdezem: ebbe hogyan fér bele az, hogy a perben a velünk szemben álló települések polgármesterei mellett, a saját települése ellen tanúskodott? Ez nem túlzás vagy csúsztatás, a tárgyalóteremben készült videofelvétel van róla. Talán levetíthetnénk annak, aki önmagáról mindig csak a szépe emlékezik.

Pedig akad itt még csúnya dolog. Idézzem egy korábbi írásom dokumentumait, amelyből kiderült, hogy miként vették fel vezetőink költségtérítésként azt a fizetést illetve tiszteletdíjat, amiről a nagyközönség előtt hangzatosan lemondtak? Hogy ez mennyire erkölcsös vagy erkölcstelen, azt döntse el mindenki maga. Azonban amit ezáltal elkövettek, az súlyos törvénytelenység. A szabályok szerint a költségtérítés nem lehetett több akkor, mint a tiszteletdíj maximum 30%-a. Alcsútdobozon, egyes faluvezető esetében ez a két érték közel egy éven át teljesen lefedte egymást, azaz a tiszteletdíjnak megfelelő összeg lett felvéve, mint költségtérítés. Ez is tény, papírok vannak róla.

Valahogy a pénz körül itt midig gondok adódtak. Ahogy a még 2009-ben beadott, a „Vidéki örökség megőrzése” Leader vidékfejlesztési pályázatból 2010. őszén támogatást nyert iskolakerítés felújítás során is. A sikeres pályázati programok titka, hogy csak a pályázott tartalmat lehet megvalósítani. Csakis azt, amiről a támogatási határozat szól. Az Építési Normagyűjteményből meghatározott tételeket szentírásként kell kezelni, azokkal variálni, netán trükközni még akkor sem tanácsos, ha a támogatási kérelem beadása és a támogatási határozat között hosszabb idő is eltelik. Ha eltérnek az eredeti tartalomtól, a kifizetés veszélybe kerül. Ilyen helyzet állhatott elő akkor, amikor a vállalkozónak, aki tetszetősen kialakította a műemlék kerítést, nem tudta az önkormányzat átutalni a munkáért járó összeget. Annak csak egy része lett kifizetve, mert a támogató Vidékfejlesztési Hivatal is csak egy részét fogadta el a benyújtott számláknak. Köztudott, hogy az MVH minden pályázati program esetében helyszíni ellenőrzést tart és csak akkor fizet, ha a szemle során tapasztaltak megegyeznek a támogatási határozat előírásaival. Ha a felhasználó anyagok mennyiségében vagy minőségében eltérést talál, visszaszadják a vonatkozó kifizetési kérelmet. Alcsútdoboz önkormányzatának két éves herce-hurcába telt, amíg sikerült a hibákat korrigálni, kimagyarázni az eltérések miértjeit és megkapni a teljes megítélt összeget. És ez nem a vállalkozó-kivitelezőnek róható fel! Jellemző, hogy ma, ezt az esetet is úgy őrzi a polgármesteri emlékezet, hogy rosszul lett megírva és beadva a pályázat. Természetesen ebben is az elődök hibáztak.

De hogyan magyarázza az önkormányzatban többséget alkotó csoport azt a veszteséget, amelyet a védőnői ellátás társulásba adásával a falubüdzs évek óta elszenved? Félreértés ne essék, nem a védőnői szolgáltatás színvonalát kifogásol-

folytatás a 11. oldalról

lom. Azzal minden rendben van. A Bicske székhelyű Kapcsolat központ magas fokú szakmaiságot biztosít a területi ellátáshoz tartozó öt településen, amelyek között az egyik Alcsútdoboz. Arról viszont kell beszélnünk, hogy azzal, hogy az alcsútdobozi önkormányzat lemondott az önálló védőnői ellátásról, havi rendszerességgel anyagi vesztesége keletkezik. Miért? Mert körülbelül 400 ezer forint nem alcsútdoboz számlájára érkezik havonta az államtól, hanem a védőnői társuláshoz. Ennyi járna bér és járulékokra illetve dologi költségekre a központi költségvetésből Alcsútdoboznak is, ha az önkormányzat felvállalná az önálló feladatellátást. A társulásban a költségek úgy oszlanak meg, hogy a védőnő bérét a társulás fizeti, de a szolgáltatás tárgyi, dologi feltételeit Alcsútdoboz biztosítja. Úgy, hogy nem kap hozzá központi forrást. Ha mi kapnánk meg a havi 400-at, abba beférne az összes költség. Nem kéne hozzatenni saját pénzt, mint most. Ki lehet számolni, mennyit költhettünk volna másra, tegyük fel a fiatalok igényes kikapcsolódásának támogatására abból a pénzből, amit így elveszítettek vezetőink az elmúlt 2-3 év alatt. Elvihettük volna őket egy-két nívósabb zenekar koncertjére például.

Az alcsútdobozi önkormányzat esetében az állami pénzekről való lemondás más esetekben is kimutatható. Nem titok, hogy településünkön az idős embereknek járó szociális étkezési támogatás nincs lehívva, nem jut el a kormány által odaszánt forrás az alcsútdobozi idősekhez. Mindegy, hogy a rossz szervezés, vagy a nem körültekintő szolgáltató kiválasztás áll-e ennek a háttérben. Tény, hogy ebédenként 200 Ft-ot nem kapnak meg azok a helyi emberek, akik beletartoznának a kedvezményezett körbe. Sok kicsi sokra megy, a jogosultság kihasználatlanságának vétkéről meg ne is beszéljünk. Itt egyértelmű kár éri falunk időseit.

További károkról beszélhetünk akkor, ha belegondolunk, mennyit veszített a falu az elmúlt négy év során be nem adott pályázatokkal. A szomszédos településeken minduntalan belebotlunk az uniós források felhasználását megmutató, fehér alapon piros és zöld betűs, az Új Széchenyi Terv logóját és a beruházott összeget hirdető projektábrákba. Alcsútdobozon két ilyen tábla látható. Az egyik az iskolakerítésnél, amely támogatási kérelem még 2009-ben került beadásra, a másik az új játszótérnél, amely a FATEV Egyesület pályázata. Nem túlzás azt mondani, hogy az önkormányzat pályázati tevékenysége az elmúlt négy év alatt szinte egyenlő volt a nullával. Talán a Csabdival

közös pályázatból származó aprítógép az egyetlen, ami pályázati tevékenységből származó fejlesztésként értékelhető. Pedig rengeteg lehetőség volt. Csak a vidékfejlesztési programban a falumegújításra, az épített örökség megőrzésére, turisztikára vagy az alapszolgáltatások fejlesztésére is kiírtak fejlesztési pályázatokat. Továbbá a környezetvédelmi vagy a regionális operatív programok is tálcán kínálták magukat. Na, de ehhez dolgozni kellett volna. Vagy dolgoztatni.

Valójában nem is csodálkozom, hogy nem írtak pályázatokat, hiszen fejlesztési koncepciót vagy programot sem fogadott el a testület, azt négy év alatt sem sikerült megszülni. Ciklusának utolsó két hónapjában dicsekszik azzal a polgármester, hogy mennyi kormányzati pénzt kapott? Igen, hullottak az ölébe források, amiért ő semmit sem tett. Hála Magyarországnak, hogy 2010. őszétől más világ köszöntött az önkormányzatokra. Azok a települések vagy megyék, amelyek 2002. és 2010. között eladósodtak, azokról levették a hitelek terhét. Azok, akik addig hitel nélkül gazdálkodtak, kompenzációt kaptak. 1100 ilyen település van az országban, köztük a mi falunk. Az Orbán kormány az adósságkonszolidációval vagy a kompenzációval minden önkormányzatot megsegített.

A településünknek juttatott forrás felhasználásáról azonban jobb nem beszélni! Helyesbíték, éppen, hogy nagyon is kell róla beszélni! Ezt a 20 millió forintot a polgármester úr és csapata úgy fogta fel, hogy a saját kampányára kapta. Nem lehet más az oka annak az ámokfutásnak, amit a pénz elköltésével művelnek. Az óvoda külső pucolásával-színezésével kezdtek. Nincs benne kivetnivaló, hacsak az nem, hogy az előkészítés illetve a kivitelezés háttere nem volt törvényes. Ha tesszik, ha nem: a közpénzek elköltésének megvannak a maga szabályai. Ezek nem

teszik lehetővé azt, hogy megcsináltak egy munkát, majd utólag bekérem az ajánlatokat és ha már kész minden, az önkormányzati testülettel is megszavaztatom. Nálunk ez történt. És hasonlóan ment a többi is tovább. A hivatal bevakolása, a sportcsarnoki és az óvodai parketta javítása szintén utólag lett „lepapírozva”. Ismét nesze neked törvényesség! Csak legyenek képviselők, akik ehhez a nevüket adják!

Arról nem is szólva, hogy miért épp ezek a munkák élveztek előnyt a pénzköltésnél? Meg a szegény, régi község háza! Az már igazán érthetetlen, hogy ezt a teljes felújításért üvöltő épületet, képletesen mondva, új kabátba szorítják. Az alatta lévő pince gondoskodni fog róla, hogy rövidesen lepatogjanak róla a gombok, szétfoszlódjon a szövet. Kidobott pénz. Kétszeresen, mert ez a mostani ráköltés akadály lehet a jövőbeni teljes rehabilitációnak. Nem baj, nem érdekes, itt most csak az számít, ami látszik. Nem lett volna fontosabb a sportcsarnok elfáradt anyagú tetőborítását megreparálni? Akkor nem folya a víz a parkettára, és nem kellene árulni a 6 hektár pedagógusföldet a javítás árára. Mert arra már nem futja a huszasból, ahogy a hivatalbelső karnyi falrepedéseinek és burkolathibáinak korrekciójára sem. És a házasságkötő terem hozzáépítése is elúszott, hogy ismételjem önmagam. Na, de mindent a szemnek, a lényeg ugye a látványon van! Ha a polgármester úr a kis dombján körbesétál, akkor büszkén bíztathassa magát, hogy „*Meglesz! Meglesz!*”. Nem más, mint éppen ő használta ezeket a szavakat a szoboravatón elmondott ünnepi beszédében. Sejttem mire gondol... Biztos, hogy meglesz polgármester úr? Tényleg meglesz, alcsútdobozi választópolgárok?

TÓTH ERIKA

Ennyi Melinda?

Az elmúlt évtized legnagyobb és legfelemelőbb élményeket adó alcsútdobozi eseményéről ez a nyúl farknyi, semmitmondó, felületes, csúsztatásokkal teli cikk jelent meg Zsohár Melinda tollából a megye egyetlen napilapjában.

Nem szokásom mások munkájáról írogatni, de ez a szösszenet olyannyira semmibe veszi mintegy ötven ember áldozatos és lelkes munkáját, hogy felháborodásomban tollat ragadtam.

Zsohár Melinda már 2010-ben felcsapott Oláh Gyárfás házi tollnokának,

azóta a korrekt és pontos tájékoztatás (ami egy újságírónál alapkövetelmény) olyan messze áll tőle, mint Makó Jeruzsálemtől.

Aki a szülőfaluját tartja valamire, nem alábecsüli, inkább felnagyítja az ott történi pozitív eseményeket, hogy hírért vigye a megye többi települése felé. Ezzel szemben *zsm* a martonvásári eseményeket taglalja hosszasan az alcsútdobozi cikk mellett.

A Homoki-Nagy István szoboravatási ünnepségnek kezdetén Melinda

folytatás a 13. oldalon

2014. SZEPTEMBER 15., HÉTFŐ

Szobor a filmesnek

Alcsútdoboz (zsm) – A 100 éve született Homoki Nagy István természetfilmesnek állítottak szobrot a községben.

A környéken forgatott filmjei a nagy informatikai-vizuális robbanás előtt nyújtottak maradandó képi és filmes élményt a természet és állatkedvelőknek. A Mezőtúron született filmes Alcsútdobozon sokat tartózkodott a 60-70-es években, akkoriban forgatott filmjeinek amatőr gyerekszereplői már érett emberek. Jogásznak tanult, ám elvárásolta a természetfilmzés, s abban az időben alkotott értékest, maradandót és látványosat, amikor még a technika is gyermekeipőben járt. Állatos filmjeinek szellemisége volt különöse erénye műveinek, Pletyka taszkót és Fickó vizsgát a szívébe zárta az akkori közönség.

Fotó: H. KOLLÁR Mária

A szobor előtt az unoka, Berty Márton

Az alcsútdobozói Helytörténeti Kör tagja, Hargitai Lászlóné vetette fel, hogy a művészek állítsanak szobrot a községben. Az önkormányzat és a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) 2,5 millió forintos támogatásával készítette el a portrészobrot a fiatal *Rajcsók Attila*, amelyet a hétvégén leplezték le a falu szívében. Szili Árpádné a civil szervezet elnöke és Oláh Gyárfás polgármester közösen leplezték le az alkotást, ahol megjelent Homoki Nagy István unokája, Berty Márton a családjával.

folytatás a 12. oldalról

még nem volt ott, majd az ünnepség második részéről távozott. Ennyire volt ez fontos neki.

A cikkben szereplő állítások cáfolata:

1. A szobor kizárólag a Nemzeti Kulturális Alap 2,5 millió forintos pályázati összegéből valósult meg, az önkormányzatnak egy fillért sem kellett hozzátenni.

2. A pályázatot önkormányzatok részére írta ki az NKA, ezért kellett együttműködni az Alcsútdobozói Helytörténeti Körnek az önkormányzattal (Alcsútdobozói nagy A-val, mert ez a nevünk, mióta egyesület lettünk). A pályázat írásában az önkormányzat kapacitáshiányra

hivatkozva nem vett részt. Az együttműködés korántsem volt olyan konfliktusmentes, mint amilyennek külső szemlélő a polgármester beszéde után gondolja.

3. A szobrot Dr. Hargitai Lászlóné leplezte le.

4. Oláh Gyárfás és Hargitai Lászlóné együtt koszorúzta meg. Koszorút helyezett el Mezőtúr képviselőjében Dr. Kriszán Józsefné.

Az ünnepség egyébként kétnapos volt. Remélem azoknak, akik valóban ott voltak, nem csak annyit jelentett ez a rendezvény, ami *zsm* cikkéből leszűrhető.

Ennyi, Melinda.

SZILI ÁRPÁDNÉ
az Alcsútdobozói Helytörténeti Kör elnöke

Filmjeivel hazaszeretetre, természetszeretetre és állatszeretetre tanított

Megemlékezés Dr. Homoki-Nagy István filmrendezőről születésének 100. évfordulóján

Dr. Homoki-Nagy István, a magyar természetfilm megalapítója, az 1960-as évek közepétől másfél évtizeden át Alcsútdobozon élt és tevékenykedett. Ez idő alatt készített filmjeiben nemcsak az alcsúti táj, hanem a vértesi erdők-mezők világa is megjelent. Ritka parlagi sasokról forgatott például *Sasfióka...* címmel, a csákvári erdőben, vagy a páratlan növényvilágról *Hervad már ligetünk ...* címmel az alcsúti arborétumban.

Homoki már gyermekkorától szenvedélyes fotós volt. Diplomát és doktorátust Szegeden szerzett, mint jogász. Kezdetben édesapjával a monori körjegyzővel dolgozott együtt, azonban szívesebben járta a környéket, fotózta a növényeket, a madarakat. A háború alatt katona volt, de az országot területét nem hagyta el. 1945-ben a Természettudományi Múzeum Sajtó és Fotóintézetének igazgatója lett, '49-től pedig a Magyar Filmgyártó Vállalathoz került. Munkái – négy könyv és huszonöt film – egy emberöltőn keresztül vittek hírt a nagyvilágnak a magyar alkotóerőről, filmkultúránkról, páratlanul szép magyar tájainkról, élővilágunkról.

A magyar természetfilm megalapítójaként számon tartott alkotót az alcsútdobozói évek előtt a gemenci erdő, a Kis-Balaton, a hortobágyi síkság, a Tisza menti füzesek, a Duna, a Kiskunság és a Körösök vidéke ihlette meg, és tette nemzetközileg is híressé.

Homoki természetfilmjeit negyven ország vásárolta meg, a világ legjelentősebb fesztiváljain vetítették és díjazták munkáit.

A legnagyobb sikerei:

- a legjobb operatőrnek járó díj 1952-ben Carlovy Varyban a *Vadvízország* című filmért;

- az Arany Oroszlán díj Velencében 1953-ban, a *Gyöngyvirágtól lombhullásig* című filmért;

- Nagydíjak Edinboroughban és Trentóban, első díj Calcuttában.

A rendező több nemzetközi szervezet tagja lett, így például az Angol Királyi Filmakadémia is tagjai sorába fogadta. Meghívásokat kapott a világ több országából, Walt Disney is meghívta Párizsba feleségével és alkotótársával, Zsoldos Zsuzsával együtt, de abban az időben nem kaptak útlevelet.

Filmjeivel hazaszeretetre, természetszeretetre és állatszeretetre tanított. Alkotásai politikai mondanivalót nem tartalmaztak, így az akkori kultusztárcától kevés támogatást kapott. Szükszavú ember volt, hazaszerető, megalkuvásra képtelen. Kánikulában és metsző hidegben fáradhatatlanul dolgozott, mint író, filmrendező és operatőr – és mindig itt-hon Magyarországon. Művei elvéülhetetlenül tanúskodnak arról az alkotóról, aki-ben mélyen élt a magyar föld tisztelete.

Munkássága elismerésül 1952-ben Kossuth díjat, 1955-ben érdemes művész díjat kapott. Halála után, 1984-ben tüntették ki a Chernel István díjjal. A neki adományozott Fejér Megye Díszpolgára (posthumus) kitüntető címet 2000. március 15-én felesége vehette át.

TÓTH ERIKA

Szoboravatás Alcsútdobozon

Úgy tartja a mondás, hogy ünnepnapok nélkül az életünk csak hosszú vándorút vendégfogadók nélkül. Most pedig ilyen különleges alkalomra, ünnepi rendezvénysorozatra kaptak meghívást a falu lakói Dr. Homoki-Nagy István születésének 100. évfordulója alkalmából.

Hónapokkal ezelőtt egy helytörténeti köri összejövetelen Dr. Hargitai Lászlóné javasolta, hogy a híres természetfilmesnek, aki 18 évig élt a faluban, valamilyen formában emléket állítsunk. Csak egy szerény emlékkő névtáblával, ez volt az első gondolatunk. Aztán segítségünkre sietett egy pályázat, amelyet a Nemzeti Kulturális Alap hirdetett meg önkormányzatok és kortárs szobrászok részére. Felvettük a kapcsolatot Oláh Gyárfás polgármesterrel. A szobrászművészt az NKA ajánlotta figyelmünkbe. Rajcsók Attila örömmel vállalta a munkát, elkészítette a pályázathoz szükséges terveket, elküldte a szükséges pályázati anyagot. Február közepén Szili Árpádné benyújtotta a pályázatot, amelynek eredményeképpen 2,5 millió Ft támogatást nyertünk.

Miközben készült a szobor, a helytörténeti körben kidolgoztuk a Homokinapok programját, amelyhez a Nemzeti Alapítványtól kaptunk 200 000 Ft-ot és az önkormányzattól 100 000 Ft-ot. Három napos megemlékezést terveztünk. Az első napon, augusztus 31-én, emléktúrán vehettünk részt. Felkerestük a filmrendező egykori lakhelyét, amely az arborétum bejáratánál a mai erdészház első épületében volt. Boross József, aki korábban évtizedekig a park vezetője volt, jó ismerője a történetnek. Elmondta, hol volt a filmes laboratórium, hol lakott Zsuzsika néni, a művész felesége, hol lakott az erdész Palángi Géza bácsi és családja. A Palángi gyerekek gyakran szerepeltek a filmekben. Az állatok: sasok, mosómedvék, hollók, kutyák, farkasok... a lakások előtti fás, bokros részben elkülönítve éltek. Ezek mind-mind a filmekben előforduló nélkülözhetetlen szereplők voltak. Emlékszem, annak idején sok kisgyerekes család látogatta az úgynevezett „állatkertet”. A falusi gyerekek itt láthattak először farkast és mosómedvét.

Ez a kirándulás, parki séta sok jó gondolat előmozdítója lett. A nyárvégi, gyönyörű arborétumban a látvány meg erősítette reményünket, hogy a rendezvény csak szépen sikerülhet.

Időközben egy kis csapat (Sziliné Zsuzsa, Komáromi János és Boross József) felkereste a filmarchívumot, ahol négy Homoki filmből alcsumi szereplőket

válogattak ki. Kilenc képkockán fedeztek fel ismerős arcokat. Felismerték Dobozi Juliska nénit, Keszténé Marikát, Marczinkó Katit, Marek nénit, Molnár Péter bácsit, Palángi Rózsikát és Gézát, Szalai Ferencet és Szorg Lászlót. Ezeket az archívum rendelkezésünkre bocsátotta. Az ezekből nagyított képek és az előre meghirdetett természetfotó pályázat képei alkották a kiállítás anyagát. Másolatot kaptunk vetítésre a *Macskakaland* c. filmből, amelyben a legtöbb helyi szereplőt talál-
ták.

Elérkezett szeptember 13-a délutánja, amikor a József Nádor Általános Iskolában filmvetítésre került sor. Bensőséges, meghitt hangulatú összejövetelnek adott otthont az iskola. Ismerős arcok, idősek és fiatalok, gyermeki kíváncsisággal vártuk a vetítést. Először a *Macskakaland* c. filmet láttuk sok kedves jellel, humorral fűszerezve és gyönyörű, Alcsútdoboz környéki tájakkal. A szünetben, egy kis falatozás mellett, volt alkalom beszélgetésre, régen látott, kedves ismerősök üdvözlésére is. Nagy örömünkre ekkor derült ki, hogy köztünk ülnek a Homoki család tagjai közül néhányan. Eljött az unoka: Berty Márton feleségével és gyermekeivel és Berty Zsuzsanna, Homoki-Nagy Mária gyermekei. Ő a művész el-

sősüzlött lánya volt. Az alcsumi szereplők közül a Palángi család és a Marczinkó család tagjai voltak jelen.

Aztán egy riportfilm vetítése következett, amelyet Fekete Imre és Tóth Erika készített még 1997-ben Homokiné Zsoldos Zsuzsannával. Talán a 70-es évek végén épült a székesfehérvári út mentén a Kis-hegyen az a villa, ahol az idős hölgy élt édesanyjával. Itt készült a felvétel. Megtudhattuk, milyen volt akkoriban a filmkészítés, egyáltalán hogyan képzeljük el ezt a műhelymunkát. Szó esett elismerésekről, utazásokról, a művész emberi tulajdonságairól, hétköznapi arcáról is. A faluban sokan ismerték, ismertük Homokinét, jó volt viszontlátni, hallgatni őt.

Szeptember 14. „*Már hív a hajnal fénye a távol bérc fokán, a vig pacsirta szárnyal és szól a csattogány...*” – énekelte a Sportcsarnokban az Echo Kamarakórus *Liszt Ferenc: Hajnalozó* c. dalát köszöntésképpen, üdvözölve a szoboravatás ünnepére összegyűlt falubelieket, vendégeket. Megtisztelt bennünket jelenlétével az országgyűlési képviselő Teszely Zoltán, a Nemzeti Alapítvány részéről Vezér Amália, a Homoki családból Berty Márton és családja. Itt volt a szülőhelyről, Mezőtúrról Dr. Krizsán Józsefné helytörténész, a szobor alkotója, Raj-

csók Attila és családja, a Fejér Megyei Honismereti Egyesület elnöke, Kálmán Katalin és titkára, Nagy Éva, Alcsútdoboz polgármestere és néhány önkormányzati képviselő.

Aztán Óvári Szabolcs kisdíák adta elő *Rónay György: Mondd, szereted az állatokat?* c. versét kedves, hiteles tolmácsolásban. Homoki-Nagy István életéről és munkásságáról Tóth Erika, a megyei közgyűlés képviselője beszélt. Laudációjában kiemelte: Homoki-Nagy Istvánt a természettel együtt élő, titkát ismerő, vele naponta küszködő ember élményei avatják művésszé. Új műfajt teremtett, amelyhez szív kell, a táj és az emberek szeretete, tiszteletre méltó elkötelezettség a képi világ mellett. Majd Gulyás Györgyné lépett a mikrofonhoz, aki *Fekete István: Tüskevár* c. regényéből olvasott fel egy szép részletet. Olyan élvezetesen olvasta, hogy az ember szinte maga is Tutajos és Matula mellé képzelte magát harmadiknak. A *Tüskevár* c. filmhez a vadmadár felvételeket Homoki-Nagy István készítette.

Alcsútdoboz polgármestere, Oláh

Gyárfás is meleg szavakkal köszöntötte a vendégeket, örömet fejezte ki, hogy a falu központjában áll ez a szép szobor. Hangsúlyozta, hogy összefogással komoly és szép eredményeket lehet elérni. A mezőtúri vendég, Krizsánné Piroska kezében a szülőház udvaráról hozott maroknyi földdel állt a közönség elé. Kedves szavakkal invitálta a városba a helytörténeti kör és a kórus tagjait az ottani ünnepekre. A Sportcsarnok parkjában Dr. Hargitai Lászlóné leplezte le Homoki-Nagy István mellszobrát, majd koszorúkat helyeztek el a talapzatra. Boross József gyöngyvirág cserjét ültetett, ide helyezték a Mezőtúrról hozott szülőföldet is.

Ezek után a fotókiállítás megnyi-

tására és a díjkiosztásra került sor. Borbély József bicskei művésztanár volt a zsűri elnöke, tagjai voltak még F. Kiss Gabriella és Tóth Patrícia Flóra. A pályázatra 9 alkotótól 40 pályamű érkezett. Az elnök úr sajnos betegsége miatt nem tudott részt venni az ünnepségen, de kedves levélben leírta gondolatait. Többek között: *Köszönet és dicséret jár minden alkotónak! A képek segítségével olyan emberek is átélhetik gondolatban a látottakat, akik nem voltak részesei az eseményeknek, birtokba vehetnek olyan tájakat, ahol nem jártak, de megérezhetik mindennek varázsát. A fénykép megmarad akkor is, ha az esemény véget ér, mert a fotós odairányuló figyelme halhatatlansággal*

ruházza fel.

A díjakat Tóth Patrícia Flóra adta át a természetfotó pályázaton sikeresen szereplőknek: *III. Ivanics Imre, II. Eigner László, I. H. Kolláth Mária*. Színvonalas, tartalmilag sokszínű anyagot láthattunk! Szép volt ez a nap!

Az önkormányzat és a helytörténeti kör tagjai gondoskodtak enni-innivalóról is, végül fehér asztal mellett kötetlen beszélgetéssel zártuk a napot.

Befejezőként Fekete István ide il-
lő, tanításra is alkalmas gondolatai kíván-
koznak a leírás végére:

*„...az idő múlhat, a szépség és jó-
ság, a szeretet és az igazság nem múlik el
az évszakokkal, nem múlik el az embe-
rekkel, hanem örökös, mint a tetetlen
valóság, s ezekből annyit kap mindenki,
amennyit megérdemel.”*

Alcsútdoboz
2014. szeptember 22.

SZAKÁLL BÉLÁNÉ

Fekete István: Nádas részlet

*Láttál-e ezer száracsafiókát?
Úszó fészket a nagy vízben?
S hallgattad-e ködös hajnalokon
a vándormadár, hogy mit izen?*

*És nádi széna volt-e a párnád?
Millió béka a muzsikád?
Imbolygó bagoly kedves barátod?
Nyárson sült keszeg a vacsorád?*

*Fürödtél-e már csendben és fényben
este, he lobbán a néma tűz,
s a nádas felett átszáll az álom,
s rád sóhajt lágyan a puha fűz?*

*Álmod, ha örzi millió nádszál,
és tartja feletted az eget,
neked adja a csillagos békét,
és megcsókolja a szívedet.*

T Á J É K O Z T A T Á S

VTV (VÁLVÖLGYE TV)

Adásidő:

kedd-szerda: 19-24,

péntek: 16-24,

vasárnap: 10-14 óra között

**A képűjság a mozgóképes adások
szüneteiben folyamatosan üzemel
és kb. negyedórás periódussal
ismétlődik 0-24 óráig.**

AZ IDŐSEK VILÁGNAPJA ALKALMÁBÓL SZERETETTEL ÉS TISZTELETTEL KÖSZÖNTJÜK AZ ALCSÚTDOBOZI NYUGDÍJASOKAT !

A LEGNAGYOBB MŰVÉSZET

*A legfőbb művészet, tudod mi?
Derűs szívvel megöregedni!
Tenni vágynál, s tétlen maradni,
igazad van, mégis hallgatni.
Soha nem lenni reményvesztett.
Csendben hordozni a keresztet:
Irigység nélkül nézni másra,
ki útját tetterősen járja.*

*Kezed letenni az öledbe,
s hagyni, hogy gondod más viselje.
Hol segítni tudtál régen,
bevallani alázattal, szépen,
hogy arra most már nincs erőd,
nem vagy olyan, mint azelőtt.
Így járni csendesen, vidáman
Istentől rádrakott igádban.*

*Mi adhat ilyen békét nekünk?
Ha abban a szent hitben élünk,
hogy a teher, mit vinnünk kell,
örök hazánkba készít el.
Ez csak a végső simítás
a régi szíven, semmi más.
Eloldja köteleinket,
ha e világ fogva tart minket.*

*Teljesen ezt a művészetet
megtanulni nehezen lehet.
Ára öregeken is sok küzdelem,
hogy a szívünk csendes legyen,
s készek legyünk beismerni:
Önmagamban nem vagyok semmi!
S akkor lelkiünk kegyelmes Atyja
nekünk a legszebb munkát tartogatja:*

*Ha kezed gyenge más munkára,
összekulcsolhatod imára.
Áldást kérhetsz szerettedre,
körülotted nagyra, kicsinyre.
S ha ezt a munkát is elvégzed,
és az utolsó óra közeleg,
hangját hallod égi hívásnak:
„Enyém vagy! Jöjj! El nem bocsátlak!“*

németből átdolgozta: Túrmezei Erzsébet

MÁSKÉPP

A

Felcsút, Alcsútdoboz, Tabajd,
Etyek, Vértesacska
Polgári Együttműködéséért Egyesület
Hírlevele.

Kiadja és szerkeszti a
FATEV Egyesület Elnöksége.

FATEV

www.fatev.hu

Megjelenik alkalmasszerűen
500 példányban.
Ingyenes kiadvány.

Nyomdai előkészítés:
www.hpdesign.hu
+36/30/29-26-993

Nyomda: Extra Média Nyomda Kft.
8000 Székesfehérvár, Gombócleső út
Telefon: +36/22/512-120